

ภาพถ่ายเชิงศิลปะชุด “ความสับสนทั้งดงาม”
FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED
“THE BEAUTY OF COMMOTION”

นายมานพ นครชัย

Mr.MANOP NAKORNCHAI

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547

๑/๗.

๑/449๖

2547

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 59556
วัน,เดือน,ปี..... 8 ส.ย. 2549

.....
.....
.....

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายเชิงศิลป์ ชุด “ความสับสนที่งดงาม”

FINE ART PHOTOGRAPHY TITLED “THE BEAUTY OF COMMOTION”

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... กิตติ อมรพัฒนกุลวันที่..... 10 พ.ค. 2548.....
(อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา..... Abornวันที่..... 17 พ.ค. 48.....
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ความสับสนที่งดงาม
THE BEAUTY OF COMMOTION

ชื่อ นายมานพ นครชัย
สาขาวิชา การถ่ายภาพ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2547
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล

บทคัดย่อ

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เกิดขึ้นจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น บางทีมันทำให้เรารู้สึกสับสนต่อสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นผู้คนในสังคม ความรู้สึกผิดหวังต่อสิ่งต่างๆรอบๆตัวข้าพเจ้า ตั้งแต่ ความไม่ลงรอยกันของคนในครอบครัว ความรู้สึกผิดต่อทุกๆสิ่งที่ข้าพเจ้าทำมา ความผิดหวังค่อนนิตย์บางอย่างของคนบางคน รวมกับปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ปัญหาโรคติด อากาศร้อน ประชากรหนาแน่นความรุนแรงจากการทำลายล้างของมนุษย์ด้วยกันเอง ปัญหาเศรษฐกิจ ความเห็นแก่ตัวของผู้มีอำนาจ ความเห็นแก่ตัวของคนบางคน บางเวลายังมันทำให้บั้นทอนสภาพจิตใจทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามกับสิ่งต่างๆ ทำให้ผู้คนมีความสุขกันยากขึ้น แต่ถ้าเรามองในอีกแง่มุมหนึ่ง ของความสับสน ความวุ่นวาย ความโศกเศร้า ความเหงา มักมีความงดงามที่แท้จริงซ่อนอยู่เสมอ

ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่ายที่ให้ความรู้สึกสับสน และให้เกิดความรู้สึกสวยงามในเวลาเดียวกัน โดยใช้เทคนิคทางการถ่ายภาพต่างๆมาช่วยเสริมให้ได้อารมณ์ตามที่ต้องการ เช่น ภาพซ้อน ภาพไหว ภาพเบลอ เป็นต้น แล้วนำมาจัดองค์ประกอบให้สวยงาม

สรุปแล้วงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้เกิดจากความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้าเอง ถ้าผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณพ่อ และ แม่

ขอขอบคุณเพื่อนๆทุกคน และคนรู้จัก

ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน และคนทำงานเบื้องหลังต่างๆ

และสุดท้ายขอบคุณอาจารย์ กิตติ อมรพัฒนกุล ที่ให้คำปรึกษากับศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1
1.4 แนวทางบรรลุป้าหมาย	2
2. ศิลปะในแบบ PSYCHEDELIC	3
2.1 บทเกริ่นนำว่าด้วยดนตรีร็อค ปี 1965-1975	3
2.2 ชีวิตประวัติบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลงาน	14
3. เทคนิคการสร้างสรรค์และตัวอย่างงานภาพถ่ายที่มีอิทธิพล	19
3.1 การเขียนภาพด้วยแสงไฟ	19
3.2 การถ่ายภาพเคลื่อนไหว (ACTION)	19
3.3 การถ่ายภาพซ้อน (DOUBLE EXPOSURE)	20
3.4 งานจากช่างภาพชื่อ ABIONT	25
4. ขั้นตอนการดำเนินงาน และการทดลอง.....	29
4.1 แนวคิดของงานชุดนี้	29
4.2 อุปกรณ์ที่ใช้	29
4.3 ขั้นตอนการเตรียมงาน	30
4.4 ปัญหาที่พบ	30
4.5 วิธีแก้ปัญหา	30
4.6 ตัวอย่างงานทดลอง	30
5. ผลงานสำเร็จ	49
บทสรุป	57

ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม	58
ประวัติผู้แต่ง	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่

1. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 1 : ปกอัลบั้ม Cream ชุด The very best of Cream 1995	5
2. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 2 : ปกอัลบั้ม The Byrds ชุด The Byrds Greatest Hits	5
3. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 3 : ปกอัลบั้ม Cream ชุด Disrali Gears	6
4. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 4 : ปกอัลบั้ม Jimi Hendrix ชุด The Ultimate Experience	6
5. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 5 : The Fillmore Poster Calender'97	7
6. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 6 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik	7
7. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 7 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik	8
8. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 8 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik	8
9. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 9 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik	8
10. ภาพตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค ภาพที่ 10 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik	9
11. ภาพถ่ายจาก www.Phototakers.com ภาพที่ 1	22
12. ภาพถ่ายจาก www.Phototakers.com ภาพที่ 2	22
13. ภาพถ่ายจาก www.Phototakers.com ภาพที่ 3	23
14. ภาพถ่ายจาก www.Phototakers.com ภาพที่ 4	23
15. ภาพถ่ายจาก www.Phototakers.com ภาพที่ 5	24
16. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 1	25
17. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 2	25

18. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 3	26
19. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 4	26
20. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 5	27
21. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 6	27
22. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 7	28
23. ตัวอย่างภาพของ Abiont ภาพที่ 8	28
24. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 1	30
25. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 2	31
26. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 3	31
27. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 4	32
28. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 5	32
29. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 6.....	33
30. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 7	33
31. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพถนน ภาพที่ 8	34
32. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 1	34
33. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 2	35
34. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 3	35
35. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 4	36
36. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 5	36
37. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 6	37
38. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 7	37
39. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพคน ภาพที่ 8	38
40. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 1	38
41. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 2	39
42. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 3	39
43. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 4	40
44. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 5	40
45. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 6	41
46. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 7	41

47. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 8	42
48. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 9	42
49. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 10	43
50. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 11	43
51. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 12	44
52. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 13	44
53. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 14	45
54. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 15	45
55. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 16	46
56. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 17	46
57. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 18	47
58. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 19	47
59. ตัวอย่างงานทดลอง – ภาพภายในห้อง ภาพที่ 20	48
60. ภาพงานจริง ชุดที่ 1 ภาพที่ 1	49
61. ภาพงานจริง ชุดที่ 1 ภาพที่ 2	50
62. ภาพงานจริง ชุดที่ 1 ภาพที่ 3	50
63. ภาพงานจริง ชุดที่ 1 ภาพที่ 4	51
64. ภาพงานจริง ชุดที่ 2 ภาพที่ 1	52
65. ภาพงานจริง ชุดที่ 2 ภาพที่ 2	52
66. ภาพงานจริง ชุดที่ 2 ภาพที่ 3	53
67. ภาพงานจริง ชุดที่ 2 ภาพที่ 4	53
68. ภาพงานจริง ชุดที่ 3 ภาพที่ 1	54
69. ภาพงานจริง ชุดที่ 3 ภาพที่ 2	55
70. ภาพงานจริง ชุดที่ 3 ภาพที่ 3	56

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้มาจากความรู้สึกผิดหวังต่อสิ่งต่างๆรอบๆตัวข้าพเจ้า ตั้งแต่ ความไม่ลงลอยกันของคนในครอบครัว ความรู้สึกผิดต่อทุกๆสิ่งที่ข้าพเจ้าทำมา ความผิดหวังต่อนิสัยบางอย่างของคนบางคน รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น ปัญหารถติด อากาศร้อน ประชากรหนาแน่น ความรุนแรงจากการทำร้ายร่างกายของมนุษย์ด้วยกันเอง ปัญหาเศรษฐกิจ ความเห็นแก่ตัวของผู้มีอำนาจ ความเห็นแก่เงินของคนบางคน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามกับสิ่งต่างๆ ต้องการหาเหตุผลที่มาที่ไป ตลอดจนวิธีแก้ไข

เมื่อเราคิดทบทวนกลับไปกลับมาหลายๆเข้าจึงทำให้เกิดความสับสน ต่อสิ่งต่างๆอยากหาทางออก

ข้าพเจ้าจึงเริ่มค้นหา ลองทำสิ่งต่างๆ ส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่ไม่ดี เพราะต้องการหนีจากความ เป็นจริง ความจริงที่น่าเบื่อหน่าย

แต่แล้ววันหนึ่งข้าพเจ้าได้พบอะไรบางอย่าง จากคนบางคน สถานที่บางแห่ง เช่น บ้านของ ข้าพเจ้าเอง ซึ่งมีบุคคลที่ข้าพเจ้าเชื่อใจได้มากที่สุด นั่นคือ พ่อ และ แม่

บางสิ่งบางอย่างล้วนเต็มไปด้วยความสับสน ความไม่สมบูรณ์ ความบกพร่อง ความ โศกเศร้า ผิดหวัง แต่อีกด้านหนึ่งมันก็มีความลงตัวของมันเองทุกอย่าง จึงอยากถ่ายทอดเป็นภาพถ่ายเชิงศิลป์ในหัวข้อเรื่อง ความสับสนที่งดงาม

1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- เพื่อศึกษาและทดลองการใช้เทคนิคการถ่ายภาพให้เข้าใจมากขึ้น
- เพื่อศึกษาประวัติ และที่มาที่ไปของบุคคลที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ภาพถ่ายสีจำนวน 11 ภาพ ขนาด 20 x 24 นิ้ว

1.4 แนวทางบรรณูป้าหมาย

- รวบรวมข้อมูลของบุคคลในด้านความคิดและการทำงาน
- ศึกษา วิเคราะห์ผลงาน แรงบันดาลใจของบุคคลเหล่านั้น
- ศึกษาผลงานและอิทธิพลต่อสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ศิลปะในแบบ PSYCHEDELIC

ศิลปะในแบบ Psychedelic ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายยุค 60 ถึงต้นยุค 70 เป็นช่วงที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ศิลปวัฒนธรรม อย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เป็นช่วงที่คนเริ่มต่อต้านกับระบบเก่า เกิดการต่อต้านสงครามเวียดนาม เกิดขบวนการบุปผาชน เป็นการใช้ชีวิตให้กลมกลืนกับธรรมชาติ พวกเขาเล่นดนตรี เค้นรำ ใช้ยาเสพติด ศิลปะในรูปแบบนี้จึงกำเนิดขึ้นจากฤทธิ์ของการใช้ยาเสพติดจำพวก LSD กัญชา และยาหลอนประสาท

2.1 บทเกริ่นนำว่าด้วยดนตรีร็อก ปี 1965-1975

บทเพลงจากลอส แองเจลิส

ลอส แองเจลิส ด้วยตัวของมันเองแล้ว เป็นศูนย์กลางสำหรับวงการภาพยนตร์และโทรทัศน์ อีกทั้งยังเป็นจุดรวมของกลุ่มอุตสาหกรรมอันยิ่งใหญ่เกี่ยวกับวงการดนตรี กลุ่มบริษัทผลิตรายทางดนตรีทุกรูปแบบ ต่างแยกกันก่อตั้งขึ้นมาแข่งขันกัน จนกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจต่อนักดนตรีทั้งหลาย ไม่ต่างไปจากฮอลลีวูดที่กลายเป็นความฝันอันยิ่งใหญ่ของคนอเมริกัน ผู้อยากเป็นดาราและขวัญใจของมวลชน และที่นั่นเอง ได้กลายเป็นศูนย์รวมดนตรีอันแตกต่างกันหลายรูปแบบ ต่างแอบแฝงและซ่อนเร้นกันอยู่ อีกทั้งยังเป็นบ้านอันแสนสุขของเหล่าศิลปินหลายชนชั้น ผู้มีลีลาแตกต่างกันมากมายอย่างเช่น เดอะ มามาส์ แอนด์ ปาป้าส์ (The Mamas And The Papas) , เดอะ เบิร์ดส์ (The Byrds) และ เดอะ ดอร์ส (The Doors) รูปแบบดนตรีแทบจะเรียกได้ว่า ต่างเค้นกันอยู่คนละเส้นทางเลยทีเดียวน แต่ถึงอย่างไร บทเพลงของพวกเขาก็ยังมีลักษณะเฉพาะแอบแฝงจากเสียงของลอส แองเจลิสอยู่ครบถ้วนเช่นกัน

ผู้คนที่รวมอยู่ในลอส แองเจลิสช่วงนี้ ประมาณกว่า 10 ล้านคน ต่างชื่นชอบหรือไม่ก็เกลียดชังสถานที่ซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่ เหตุผลอาจแตกต่างกันออกไป หรืออาจเป็นเพราะสาเหตุจากหน้าที่การงานที่ตัวเองรับผิดชอบ แหล่งพักพิงที่อัดแน่นอยู่ในชอกหลับอันเต็มไปด้วยกลิ่นเหม็นกับควันดำจากท่อไอเสียและโรงงาน หรือจากสาเหตุอะไรก็แล้วแต่ สิ่งหนึ่งที่ลอส แองเจลิสมอบให้กับผู้คนเหล่านั้นเป็นกำนัลก็คือ มันเป็นสถานที่อันสะดวกสบายมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกเลยทีเดียวน

คำจากท่อไอเสียและโรงงาน หรือจากสาเหตุอะไรก็แล้วแต่ สิ่งหนึ่งที่ลอส แองเจลิสมอบให้กับผู้คนเหล่านั้นเป็นกำนัลก็คือ มันเป็นสถานที่อันสะดวกสบายมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลกเลยทีเดียว

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างค่อยๆทะลักเข้ามาอยู่ในอ้อมกอดของเมือง เริ่มจากผู้คนอพยพเข้ามาตามถนนฟรีเวย์ ตลอดถึงห้างสรรพสินค้ามากมาย ได้แย่งชิงช่องว่างริมถนนของแอลเอเอาไว้ เพื่อเปิดต้อนรับผู้คนเหล่านั้น รวมกระทั่งถึงนักแสดงระดับตัวประกอบมากมาย ต่างเดินกระแทบไหล่กันบนทางเท้าริมถนนย่านฮอลลีวูดเลอวาร์ด อย่างไม่จำเป็นต้องเกรงใจกันและกัน และแน่นอนที่นี่จึงมีอัตราการฆ่าตัวตายมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

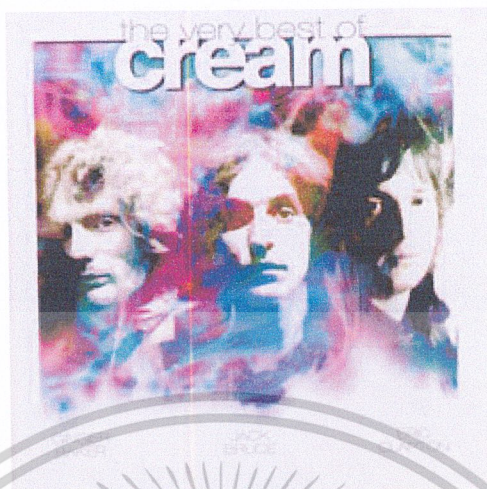
บทเพลงจากซาน ฟรานซิสโก

บทเพลงจากซาน ฟรานซิสโก เริ่มเผยกลีบออกมาเมื่อฤดูร้อนปี 1967 ด้วยพลังของดอกไม้ที่พิเศษกว่าธรรมดา มันค่อยๆปะทุแล้วจึงค่อยระเบิด เข้าไปสู่ถนนสายดนตรีอย่างรวดเร็ว ด้วยความคิดสร้างสรรค์ ผลานเข้ากับลีลาแสงและสีทางศิลปะ คละเคล้าอย่างพอดีกับดนตรี จนก่อให้เกิดสายธารดนตรีอีกสายหนึ่ง เรียกว่า ไซคีเดลิก มิวสิค (Psychedelic Music) ที่เหล่าคนหนุ่มสาว ต่างช่วยกันโอบอุ้มไว้ในแขนอย่างทะนุถนอม จนกระทั่งได้กลืนเข้าไปสู่ลีลาของเสียงแห่งดนตรี เอซิด-ร็อก (Acid-Rock) ผสมผสานไปพร้อมกับโอสถหลอนจิต จนเข้าไปล่องลอยอยู่ตามอนุในบรรยากาศ เพื่อโอบกอดถนนดนตรีสายนี้ ไว้ด้วยม่านหมอกจางๆของยาเสพติดกับการเมือง

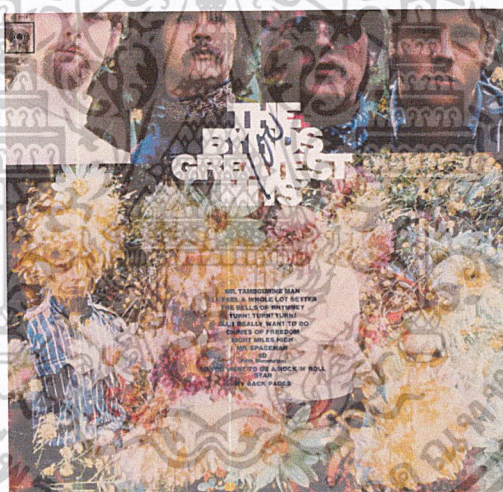
เป็นเวลาเกือบสองปี ที่เหตุการณ์แบบได้อุบัติขึ้นมาอย่างซ้ำๆและเจียบๆ จนสิ่งที่เกิดขึ้นค่อยๆแยกตัวจากแควดวงล้อมวลชนอย่างสิ้นเชิง พวกเขาเล่นดนตรี เต้นรำ กันอยู่ในวงจำกัด อีกทั้งไม่พยายามทำตัวเองให้กลายเป็นข่าวคามหน้าหนังสือพิมพ์ กระทั่งยุคกลางแห่งความรักในฤดูร้อนปี 1967 มาถึง ซาน ฟรานซิสโกพร้อมด้วยศิลปะในแบบ ไซคีเดลิกก็ได้กลายเป็นข่าวหน้าแรกตามนิตยสารต่างๆ และรวมไปถึงหนังสือพิมพ์รายวันมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ถึงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในซาน ฟรานซิสโก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างศิลปะแบบไซคีเดลิค

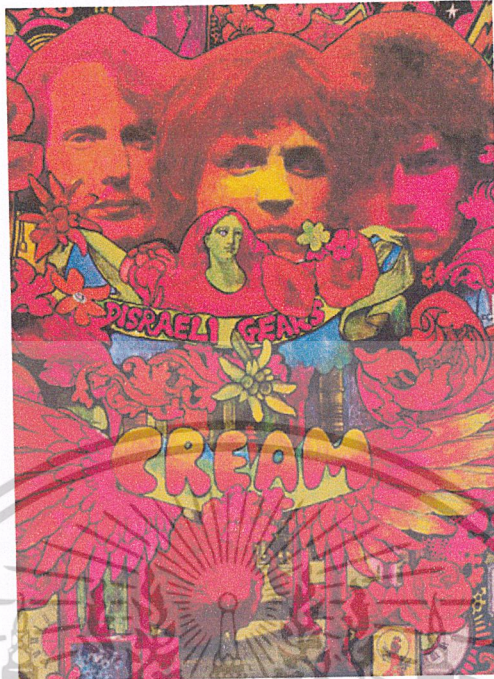

ภาพที่ 1 : ปกอัลบั้ม Cream ชุด The very best of Cream 1995

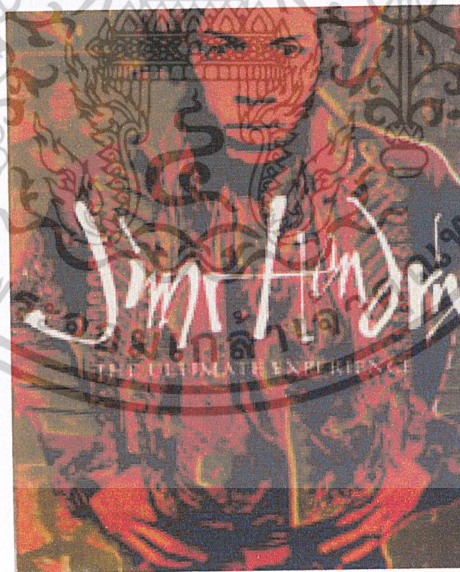

ภาพที่ 2 : ปกอัลบั้ม The Byrds ชุด The Byrds Greatest Hits

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 : ปกอัลบั้ม Cream ชุด Disraeli Gears

ภาพที่ 4 : ปกอัลบั้ม Jimi Hendrix ชุด The Ultimate Experience

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

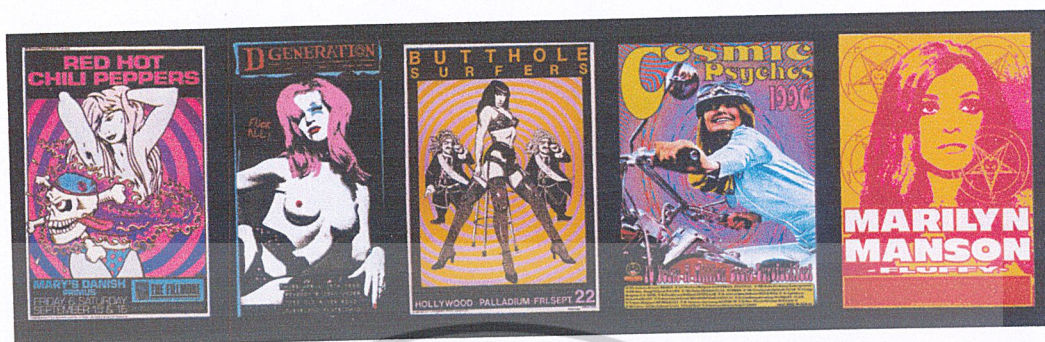

ภาพที่ 5 : The Fillmore Poster Calender'97

ภาพที่ 6 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik

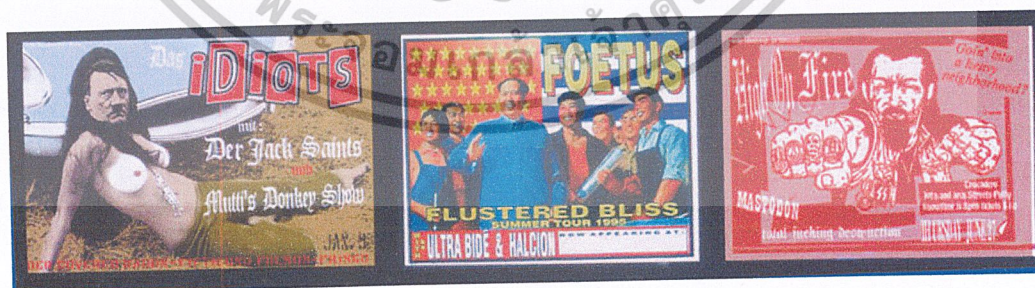
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 : ภาพประกอบคอดั้มหนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik

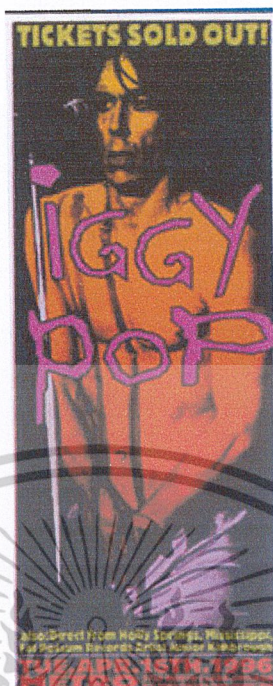

ภาพที่ 8 : ภาพประกอบคอดั้มหนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik

ภาพที่ 9 : ภาพประกอบคอดั้มหนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 10 : ภาพประกอบคอลัมน์หนังสือ STAPICS-Music Edition ฉบับที่ 530 โดย Frank Kozik

ดนตรีสะท้อนความสับสน

When I was younger
 Living confusion and deep despair
 When I was younger
 Living illusion of freedom and power
 When I was younger
 Everything simple but not so clear
 (I was) living on borrowed time
 Without a thought for tomorrow
 Now I am older
 The future is brighter and now is the year
 Good to be older
 Less complications everything clear
 Living on borrowed time

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อฉันยังเยาว์วัย

อยู่อย่างสับสนและท้อแท้ในส่วนลึก

เมื่อฉันยังเยาว์วัย

อยู่กับภาพลวงตาแห่งอิสรภาพและอำนาจ

เมื่อฉันยังเยาว์วัย

เต็มไปด้วยอุดมการณ์กับความฝันอันแตกหัก (เพื่อนเอ๋ย)

เมื่อฉันยังเยาว์วัย

ทุกสิ่งทุกอย่างง่ายดายแต่ไม่ชัดเจน

(ฉันได้) อยู่กับกาลเวลาที่หุบยืมมา

ปราศจากความคิดสำหรับวันพรุ่งนี้

เดี๋ยวนี้ฉันเติบโตขึ้นมา

มากขึ้นเท่าใดในสิ่งที่เห็น จะน้อยลงเท่านั้นในสิ่งที่รู้อย่างมั่นใจ

เดี๋ยวนี้ฉันเติบโตขึ้นมา

อนาคตสดใสขึ้น และเดี๋ยวนี้คือชั่วโมง...

มีชีวิตอยู่กับกาลเวลาที่หุบยืมมา...

ดีเหลือเกินที่ได้เติบโตขึ้น

จะไม่แปลกเปลี่ยนวันเพียงวันเดียวในหนึ่งปี

ดีเหลือเกินที่ได้เติบโตขึ้น

ความซับซ้อนน้อยลง ทุกสิ่งชัดเจนขึ้น

มีชีวิตอยู่กับกาลเวลาที่หุบยืมมา

จากบทเพลง Borrowed Time ผลงานของ จอห์น เลนนอน (John Lennon) ศิลปินผู้จากไป เพลงบทนี้รวมอยู่ในอัลบั้มชุด Milk and Honey อันเป็นผลงานชุดสุดท้ายในชีวิตของเขา ก่อนที่เขาจะถูกยิงตายในนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 1980

I'm just sitting here

Watching the wheels go round and round

I really love to watch them roll

No longer riding on the merry - go - round

I just had to let it go

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉันเพียงแต่กำลังนั่งลงตรงนี้
 เฝ้ามองกงล้อหมุนไปรอบๆ
 ฉันรักที่จะมองมันหมุนเสียจริง
 ไม่มีผู้คนที่อยู่บนม้าเวียนอีกแล้ว
 ฉันเพียงแต่จำต้องปล่อยให้มันไป

จากเพลง Watching The Wheels เพลงบทหนึ่งในอัลบั้มชุด Double Fantasy ผลงานช่วง
 สุดท้ายของ จอห์น เลนนอน (John Lennon) ร่วมกับ โยโกะ โอนะ (Yoko Ono) ภรรยาสุดที่
 รักของเขา นับเป็นผลงานชุดนี้ออกเมื่อราวเดือนตุลาคม 1980 เพื่อเป็นการฉลองครบรอบวันเกิดที่
 9 ตุลาคม ของ จอห์น เลนนอน ซึ่งเขามีอายุครบ 40 ปีเต็ม

This is the end, beautiful friend
 This is the end, my only friend,
 It hurts to set you free,
 But you'll never follow me,
 The end of laughter and soft lies
 The end of nights we tried to die
 This is the end

นี่คือการสิ้นสุด, เพื่อนรัก
 นี่คือการจบ, เพื่อนคนเดียวของฉัน
 ออกจะเจ็บปวดที่ทำให้เธอเป็นอิสระ

แต่เธอยอมไม่เดินตามรอยฉัน
 จบของเสียงหัวเราะและถ้อยคำโกหกอันนุ่มนวล
 การสิ้นสุดแห่งคำคืนที่เราพยายามจะตาย
 นี่คือการสิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทเพลง The End ของ เดอะ ดอร์ส (The Doors) เป็นบทเพลงที่แต่งขึ้นเมื่อต้นปี 1966 จากจินตนาการของ จิม มอร์ริสัน (Jim Morrison) ผู้เป็นกวี ศิลปิน นักร้อง ทั้งยังเป็นขวัญใจของคนหนุ่มสาว ยุคดอกไม้บานอยู่ในหัวใจ เพลงบทนี้อยู่ในอัลบั้มชุด The Doors ผลงานชุดแรกของวง ออกเมื่อเดือนมกราคม 1967 สามารถส่งให้บทเพลง Light My Fire กลายเป็นเพลงฮิตไปทั่วโลก และยังถูกนำมารวมอยู่ในอัลบั้มชุด Weird Scenes Inside the Gold Mine ซึ่งออกเมื่อเดือนมกราคม 1972 และอีกครั้งเมื่อ ฟรานซิส ฟอร์ด คอปโปลา (Francis Ford Coppola) ยัดผู้กำกับภาพยนตร์ นำมาเป็นเพลงเริ่มต้นของภาพยนตร์ระทึกขวัญมหากาพย์แห่งสงครามเวียดนามเรื่อง Apocalypse Now

Mama...take this badge off of me
I can't use it any more
It's getting dark...too dark for me to see
I feel lide I'm knockin'on heven's door
Knock, knock, knockin'on heaven's door.

แม่จ๋า...เอาเหรียญกล้าหาญออกไปจากร่างฉันที
ฉันไม่สามารถใช้มันได้อีกต่อไปแล้ว
มันกำลังจะมืด...มืดเกินไปสำหรับฉันที่จะเห็น
ฉันรู้สึกเหมือนกับฉันกำลังเกาะบนประตูสวรรค์
เกาะ, เกาะ, กำลังเกาะบนประตูสวรรค์

จากเพลง Knockin' On Heaven's Door ผลงานของ บ็อบ ดีแลน (Bob Dylan) เขาเขียนเพลงนี้เมื่อปี 1973 เป็นเพลงหนึ่งที่ประกอบภาพยนตร์เรื่อง Pat Garrets and Billy the Kid ที่เขาร่วมแสดงด้วย และต่อจากนั้นดีแลนได้นำมาร้องอีกหลายครั้ง ในหลายลีลา แต่ที่ให้อารมณ์เศร้าสร้อยและประทับใจมากที่สุด ก็เห็นจะเป็นการร้องในอัลบั้มชาวด์แเทร์คจากภาพยนตร์เรื่องนี้

When I was younger
So much Younger than today
I never needed anybodies
Help in any way
And now those day are gone

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

I'm not so self-assured
 And now I find
 I've changed my mind
 I've opened up the doors
 Help me if you can
 I'm feeling down
 And I do appreciate
 You being round
 Oh...help me if you can
 I'm feeling down
 Won't you please, please help me

เมื่อฉันยังเยาว์
 เยาว์วัยมากกว่าเดี๋ยวนี้
 ฉันไม่ต้องการใครเลย
 มาช่วยเหลือในทุกทาง
 และเดี๋ยวนี้ วันเหล่านั้นผ่านเลยไปแล้ว
 ฉันไม่แน่ใจในตัวเอง

และเดี๋ยวนี้ฉันพบว่า
 ฉันได้เปลี่ยนใจแล้ว
 ฉันได้เปิดกว้างทางประตู
 ช่วยฉันหากเธอทำได้
 ฉันรู้สึกท้อแท้
 และฉันพอใจเหลือเกิน
 ที่เธออยู่ใกล้
 โอ...ช่วยฉันที หากเธอทำได้
 ฉันรู้สึกท้อแท้
 เธอจะไม่กรุณา...กรุณาช่วยฉันเหรอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทเพลงเก่าชื่อ Help ของ เดอะ บีทิลส์ (The Beatles) ชายหนุ่มสี่คนจากอังกฤษ ดำเนินของวงการดนตรีอันยิ่งใหญ่ เป็นเพลงที่แต่งโดย จอห์น เลนนอน กับ พอล แม็กคาร์ทีนีย์ ศิลปินสาวใหญ่ ทิน่า เทอร์เนอร์ (Tina Turner) นำกลับมาร้องอีกครั้ง ด้วยลีลาเชิงซ้าอันเต็มไปดด้วยพลังของเธอ เป็นเพลงที่รวมอยู่ในอัลบั้มชุด Private Dancer ที่สามารถปลุกความรู้สึกของอดีตออกมาได้อย่างสวยงาม

2.2 ชีวิตประวัติบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลงาน

พีเคอร์ ฟอนดา

นี่คือชีวิตประวัติของบุคคลที่ข้าพเจ้าคิดว่าเขามีชีวิตที่ลำบากแต่ก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ เขาอายุ 30 ร่างกายค่อนข้างผอม ความสูงหกฟุตสองนิ้ว น้ำหนักเพียง 140 ปอนด์ ชื่อ พีเคอร์ ฟอนดา

ชายผู้นี้ใช้ชีวิตอดทนยิ่งกว่านวนิยายที่เขียนโดยนักสังคมวิทยา และเหมือนกับว่าเขาได้รับการลงโทษให้เกิดมาเป็นคนอย่างแท้จริง

หลายปีก่อน โลกรู้จักว่าเขาเป็นลูกชายคาราภาพยนตร์อเมริกันผู้เป็นอัจฉริยะ เสนรี ฟอนดา เกิดกับเมียคนที่สอง เป็นเด็กดีอีร้น และเกรเหมือนทายาทบรมเศรษฐีที่เพิ่งปวง และมีอารมณ์เป็นขบถกับกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตในแวดวงของตน พีเคอร์ ฟอนดา เดินเข้าและโดนเตะออกจากโรงเรียนอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ทางฝั่งตะวันออกของสหรัฐฯ ร่นมาทางแคลิฟอร์เนีย แล้วข้ามมหาสมุทรไปยุโรป โดยได้รับแค่เพียงสิ่งที่เรียกกันว่าประสบการณ์เท่านั้น

แต่ได้พานพบกับความร้ายกาจของชีวิตอย่างเต็มภาคภูมิ

อะไรคือความร้ายกาจเหล่านั้น ?

อายุ 10 แม่ฆ่าตัวตายด้วยการเชือดคอ

สองสามเดือนถัดมาเขาพยายามฆ่าตัวตายบ้างด้วยการยิงปืนกรอกเข้าไปในท้อง

อายุ 14 กินเหล้า และกินยาคนที่ต้องการมันอย่างแท้จริง

อายุ 16 ตะบันหน้าครูปากฉีก

และโกรธกับพ่อรุนแรง

อายุ 21 เล่นละครให้มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นบุคคลในวงการบันเทิงธุรกิจจากบรอดเวย์ให้ความสนใจ และได้ไปเล่นละครริมถนนสายนั้น

หกวันหลังจากชีวิตบนเวทีในฐานะนักแสดงอาชีพ เขาแต่งงานแล้วสองวันต่อมาสู้อลลิ้งค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เล่นหนังบ๊อดชบตามความรู้สึกของเขาหลายเรื่อง และโดยไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นคารา อายุ 25 หลังจากขบวนการบุปผาชนก่อตั้งขึ้นในซาน ฟรานซิสโก และความร้ายกาจของชีวิต ได้ตามกัศเขาอย่างเจ็บปวด พีเตอร์ ฟอนดา สุขกัญชา และกีนยาเสพย์คิคแอลเอสดี

อะไรคือความเจ็บปวดก่อนถึงวัยเบญจเพศของเขา ?

ผู้หญิงคนแรกในความรักของเขา (เกิดกับเมียคนแรกของเธอกับตัวใหม่) ฆ่าตัวตายด้วยยานอนหลับ เขาเสียใจมาก และถือเป็นการสูญเสียเพราะ-แน่นอน-เขารักหล่อขึ้นมา และหล่อและมีหลายอย่างคล้ายกับน้องสาวของเขา (เจน ฟอนดา)

เหยื่อคนต่อมาของความตาย เพื่อนที่ดีที่สุดของเขาระเบิดสมองด้วยปืน

มันดูเหมือนกับว่าใครคนไหนก็ตามผู้มีความผูกพันกับหัวใจของเขาต่างพากันฆ่าตัวตาย

ความระทมของเขาที่ยังที่จะพรรณนาออกเป็นตัวหนังสือ พีเตอร์ ฟอนดา ในขณะที่นั้นบอกตัวเองได้แต่เพียงว่า เขาหมดความเห็นใจคนทุกคนในโลก รวมทั้งตัวเอง

ถ้าโลกใบนี้แบน เขาก็คงจะวิ่งไปยืนอยู่ตรงริมของมัน แล้วโจนหายไปในความว่างเปล่า

แต่เขายังมีชีวิตอยู่อย่างทรหด หลังจากการใช้ยาเสพคิค เขาปฏิเสธชีวิตในแบบहरुที่คนอเมริกันหมายถึงเกือบสิ้นเชิง ไร่ผสมยาประบา ทุ่งกังเกงบูลยีนสกปรก และไม่แยแสกับครหาของผู้ใด

ต่อมาเขาเล่นหนังอีกหลายเรื่อง และได้รับความผิดหวังจากการใช้บุคลิกของเขาอย่างผิดๆของผู้กำกับการแสดง

อายุ 29 เขาพยายามรวบรวมเงินได้ 375,000 ดอลลาร์ มันเป็นจำนวนน้อยนำหัวเราะเยาะถ้าเขาบอกใครว่าจะใช้เป็นทุนสร้างภาพยนตร์

แต่เขาก็ทำออกมาจนได้ ชื่อเรื่อง Easy Rider

มันเป็นความสำเร็จอย่างมหิพารของชายหนุ่มอายุ 30 เจมส์ ดิน แห่ง Rebel Without a Cause และ มาร์ลีออน แบนโค แห่ง The Wild One ได้เป็นอดีตไปอย่างสมบูรณ์

พีเตอร์ ฟอนดา กลายเป็นปัจจุบัน เป็นลมหายใจของวัฒนธรรม เป็นเศรษฐี เป็นเทพบุตรคนใหม่บนจอเงิน เป็นศาสดา เป็นวีรบุรุษ และเป็นทุกสิ่งทุกอย่างตามอศษาศัยของผู้ยกย่อง

แต่ดูเหมือนเขาไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก ยังเป็น พีเตอร์ ฟอนดา ผู้ไม่ค่อยรู้จัก พีเตอร์ ฟอนดา มากเท่าที่ควร

นักสัมภาษณ์เคยถามเขาในทำนองว่า ถ้าไม่มีความสำเร็จของ อีลี ไรเคอร์ ชีวิตของเขาจะเป็นอย่างไร

เขาตอบว่า “ใครจะรู้ละโว้ย อาจจะเล่นละครเร่ อาจจะไปทำหนังป่นๆ ในยุโรป หรืออาจไปทำฟาร์มกัญชาในมาดากาสการ์...แล้วก็สูบให้เฟลิดเฟลินไปจนกว่าจะตาย”

อีริก ซาตี (Erik Satie) (1866-1925)

อีริก ซาตี เป็นนักประพันธ์ดนตรีชาวฝรั่งเศสที่ทั้งผลงานและตำนานชีวิตมีความเป็นปัจเจกที่สุดคนหนึ่ง

งานดนตรีที่ดูเหมือนจะง่ายจนเหมือนถูกคิดขึ้นโดยเด็กหรือผู้ไม่มีความรู้ด้านดนตรีมากมายนักของเขา กลายเป็นแรงบันดาลใจและมีอิทธิพลต่อแวดวงดนตรียุคสมัยใหม่ตอนต้น (ปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20) อย่างมาก ทั้งยังกระจายอิทธิพลไปสู่วงการศิลปะในกลุ่ม Avant-garde ขณะนั้นอีกด้วย ศิลปินลือชื่อระดับโลกอย่างปิกัสโซ (Pablo Picasso) หรือนักประพันธ์ดนตรีคลาสสิกสมัยใหม่อย่างสตราวินสกี (Igor Stravinsky) ล้วนกล่าวถึงซาตีอย่างชื่นชมสรรเสริญและเอ็นดูบุคคลิกพิลึกพิลั่นของเขา

ที่พักของซาตีเป็นห้องเล็กๆ รกๆ ในย่านยากจน ชานเมืองปารีสเขาพอใจที่จะอยู่อย่างซ้ำหามาโดยไม่เคยคิดโยกย้ายเปลี่ยนแปลงซึ่งขัดแย้งกับนิสัยชอบแต่งกายเต็มยศ (สูท หูกระต่าย หมวก และร่ม) อย่างเรียบร้อยสะอาดสะอ้านออกจากบ้านเพื่อไปสังสรรค์ท่ามกลางแสงสีกับเพื่อนฝูงในปารีสทุกวันทุกคืน - ที่ทำของซาตีดูคล้ายอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทว่าบุคลิกของเขากลับขี้เล่นและอ่อนไหวง่ายเหมือนเด็ก - ถือได้ว่าซาตีเป็นต้นแบบของความเป็น “โบฮีเมียน” ที่แท้

ซาตีเกลียดการพูดถึงงานตัวเองหรือเล่นดนตรีที่เขาประพันธ์ในที่สาธารณะ เขาไม่มีความทะเยอทะยานเกี่ยวกับงาน แต่ในขณะเดียวกัน ก็เป็นผู้วิพากษ์วิจารณ์วงการดนตรีร่วมสมัยในยุคของเขาอย่างเจ็บแสบคมคายที่สุดคนหนึ่ง - ซาตีเห็นว่าดนตรีได้กลายเป็นเครื่องของสิ่งอื่น เช่น กลายเป็นเพียงองค์ประกอบของการเดินรำ รวมถึงวัฒนธรรมการฟังก็ซ้ำซากจนกลายเป็นกิจกรรมของคนหัวสูงและชาววิญญูณ

ผลงานของซาตีเป็นอิทธิพลที่สืบสานมาจนกลายเป็นดนตรีแนว minimal และดนตรีทดลอง ในปัจจุบัน งานที่สร้างชื่อให้เขาและยังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ได้แก่งานอย่าง Gymnopedies, Gnossiennes, Je te Veux และ Parade

ซาตียังเป็นทีกล่าวขวัญถึงในแง่นักเดิน ระยะห่างจากที่พักถึงปารีสที่เขาต้องเดินไปกลับเกือบทุกวันคือประมาณ 20 กิโลเมตร บางคนตั้งข้อสังเกตว่าจังหวะและรายละเอียดในงานของซาตี น่าจะได้แรงบันดาลใจจากการเดินของเขา

เคยมีคนทักทายซาตีด้วยความแปลกใจเมื่อว่าเขาพักอาศัยอยู่ในห้องเล็กๆ ชานเมืองปารีสอีก หรือซาตีตอบด้วยอารมณ์ขัน “ก็อย่างนั้นแหละเพื่อนเอ๋ย...เพราะผมหาที่อยู่ในปารีสไม่ได้เลย คุณเข้าใจมั๊ยว่า ผมต้องการที่ใหญ่ๆ มีห้องอย่างน้อยสามสิบห้องอะไรทำนองนั้น...เพราะผมมีไอเดียเยอะมาก !”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จอห์น เลนนอน (John Lennon) (1940 – 1980)

จอห์น เลนนอน เป็นสมาชิกสำคัญของวง The Beatles วงดนตรีที่ปฏิวัติค่านิยมการฟังเพลง ทำให้ดนตรีแนวร็อกแอนด์โรลเป็นที่นิยมไปทั่วโลก และผลิตงานอมตะออกมามากมาย ทั้งยังได้รับคำชื่นชมจากนักวิจารณ์เกือบเป็นเอกฉันท์ว่า เดอะ บีเทิลส์ เป็นวงดนตรีที่สามารถผสมผสานศิลปะกับพาณิชย์ได้อย่างกลมกลืนและน่าทึ่งที่สุด พวกเขารักการทดลอง และถึงแม้จะประสบความสำเร็จอย่างสูง แต่ก็ไม่ยอมยับยั้งความคิดสร้างสรรค์เพียงเพื่อค้าขาย หากกลับพยายามให้ศักยภาพของวงในการแนะนำความแปลกใหม่ให้ผู้ฟังเสมอ

เลนนอนเคยแต่งงานและมีบุตรชายหนึ่งคนระหว่างยังเป็นสมาชิกเดอะ บีเทิลส์ แต่เมื่อได้พบกับโยโกะ โอนะ ศิลปิน Avant – Garde เชื้อสายญี่ปุ่น เขาก็ลุ่มหลงเธออย่างมาก ทำให้ต้องหย่าร้างกับภรรยาเก่าเพื่อแต่งงานกับโยโกะ และหลังจากนั้นไม่นาน สมาชิกวงเดอะ บีเทิลส์ ก็เกิดความบาดหมางส่วนตัว จนเลิกกันไปในที่สุด

เลนนอนผลิตงานดนตรีออกมาอย่างต่อเนื่องในฐานะศิลปินเดี่ยว และหลายครั้งเขาก็สร้างสรรค์ร่วมกับโยโกะ ทั้งสองมีบุตรชายหนึ่งคน ชื่อ ฌอน เลนนอน (ทั้งฌอน และ จูเลียน – ลูกคนแรกกับภรรยาเก่าของเขา ต่างก็เคยมีผลงานดนตรีเป็นอัลบั้มของตัวเอง)

ครอบครัวเลนนอนพยายามอพยพไปอยู่อเมริกาอย่างถาวร แต่ในช่วงแรกกลับถูกรัฐบาลอเมริกันขัดขวางหนักหน่วง เชื่อว่าสาเหตุมาจากประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสันหวาดระแวงอิทธิพลสันตินิยมที่จอห์น เลนนอนมีต่อวัยรุ่น และเกรงว่าจะสร้างปัญหาให้ประเทศชาติ

หลังจากต่อสู้อยู่นานในที่สุดศาลก็ยินยอมให้ จอห์น เลนนอน เป็นผู้อาศัยต่างด้าวอย่างถูกกฎหมายเมื่อปี 1979 และสามารถขึ้นใบสมัครเปลี่ยนสัญชาติเป็นอเมริกันได้ในปี 1981

ทว่าวันที่ 8 ธันวาคม 1980 จอห์น เลนนอน ถูกแฟนเพลงจิตไม่ปกติยิงถึงแก่ความตาย หน้าตึก Dakota ที่พักอาศัยของเขาและครอบครัว

จอห์น เคจ (John Cage) (1912 – 1992)

จอห์น เคจ เป็นนักประพันธ์ดนตรีที่มีอิทธิพลทางความคิดไม่เฉพาะต่อผู้เกี่ยวข้องกับดนตรีเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่ผู้ทำงานศิลปะหลากหลายประเภท เขาเคยเป็นศิษย์ของชโกเอนเบิร์ก (Arnold Schoenberg) นักประพันธ์ดนตรีผู้มีชื่อเสียงในยุคเปลี่ยนแปลงของแวดวงดนตรีคลาสสิก แต่ชื่อเสียงของเคจแตกต่างออกไปจากชโกเอนเบิร์กอย่างยิ่ง เพราะเขานำการทดลองที่เป็นรูปธรรมเข้าไปใช้กับการแสดงดนตรี เช่น การนำตัวนีโอตกับสกรูว์ และวัตถุอื่นๆ ผูกกับสายเปียโนเพื่อให้ได้เสียงแปร่งแปลกไปจากเดิม แล้วเรียกมันว่า ‘prepared piano’ หรือเปียโนที่ได้รับการปรับแต่งแทรกแซงทางเสียงก่อนเล่น

59556

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประพันธ์และการเล่นดนตรีของ จอห์น เคจ จึงเรียกได้ว่าก่อนไปทาง ‘การแสดง’ ที่เป็นศิลปะ หรือ performance art มากกว่าจะเป็นการแสดงดนตรีตามปกติ ทำให้ศิลปินหัวแหกคอกของยุคห้าศูนย์และหกศูนย์ยกย่องให้เขาเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะกลุ่ม Fluxus ที่จะเรียกว่าใช้ จอห์น เคจ เป็นแม่พิมพ์ทางปรัชญาของพวกเขาก็คงไม่ผิดนัก

สำหรับตัว จอห์น เคจ แรงบันดาลใจที่ทำให้เขาทดลองกับดนตรีได้ร้อยพันวิธีโดยไม่ย่อท้อ ขนบ คือ ความสนใจศึกษาปรัชญาตะวันออก โดยเฉพาะลัทธิเต๋าที่กับเซน เคจเคยเข้าฟังการสอนของอาจารย์เซนชื่อดัง – ดี. ที. ชูซูกิ – ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบียเป็นประจำ และผูกพันกับคำสอนของลัทธิเหล่านั้นถึงวันตาย

อิทธิพลปรัชญาตะวันออกทำให้เคจสนใจใน “ความเงียบ” และ ผลงานที่ทำให้ชื่อของเขา อื้อฉาวขึ้นมาเป็นครั้งแรก คือ บทประพันธ์ดนตรีชื่อ 4’33” หรือ “สถานที่ สามสิบสามวินาที” ซึ่งเป็นการแสดงที่มีนักดนตรีออกมานั่งหน้าเปียโน เปิดแป้นคีย์ แล้วอยู่นิ่งๆอย่างนั้นเป็นเวลาสี่นาที สามสิบวินาที โดยไม่แตะอะไรเลย - การแสดงครั้งนั้นมีทั้งคนก่อนขอว่าเคจเป็นนักต้มตุ๋น มีทั้งคนสรรเสริญให้เขาเป็นผู้เปิดศักราชใหม่ให้ดนตรี

นอกจากความเงียบ เคจยังสนใจ Chance operation หรือ “การปฏิบัติโดยไม่ตั้งใจ” คือ ปลดปล่อยให้ธรรมชาติเป็นผู้จัดการงานสร้างสรรค์ (เช่น เขียนดนตรีโดยการหยิบตัวโน้ตออกมาจากหมวกแล้วเรียงต่อกัน) เพราะเขาเชื่อว่ามันเป็นวิธีทำให้ตัวเองหลุดพ้นจากอคติหรือรสนิยมที่ถูกปลูกฝังโดยขนบและไม่มีแก่นสารสำคัญแท้จริง

โดยบุคลิก ความคิด และการแสดงออกที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ ทำให้เคจถูกมองเป็นตัวตลกในหมู่นักดนตรีหรือนักทฤษฎีที่จริงจังและยึดมั่นในระบบ อย่างไรก็ตาม ประโยชน์อย่างกว้างๆที่ จอห์น เคจ ให้ไว้ คือการเปิดทางความคิดและการทำความเข้าใจกับตัวตน เขาบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างคือดนตรี แม้แต่เสียงก่อสร้างข้างถนน หากผู้ได้ยินจะฟังมันเป็นดนตรี

นอกจากนั้น เคจยังเป็นนักเก็บเห็ดผู้ชำนาญ ถึงขั้นเขียนตำราเกี่ยวกับเห็ดออกมาได้ และยังเป็นผู้กินอาหารตามวิธีแมโครไบโอติกส์อย่างเคร่งครัด

นับจากวันที่เคจจากไป ทุกวันครบรอบวันเกิด สาวกของเคจยังนัดพบปะกัน ณ ที่ใดที่หนึ่ง กลางเกาะแมนฮัตตัน เพื่อรำลึกถึงอาจารย์ โดยผลัดกันอ่านคำคมและอารมณ์ขันจากงานเขียนหลายเล่มของเขา

บทเพลงเก่าชื่อ Help ของ เดอะ บีทเทิลส์ (The Beatles) ชายหนุ่มสี่คนจากอังกฤษ ดำเนินของวงคาราคาซังอันยิ่งใหญ่ เป็นเพลงที่แต่งโดย จอห์น เลนนอน กับ พอล แม็คคาร์ทีนี่ย์ ศิลปินสาวใหญ่ ทิน่า เทอร์เนอร์ (Tina Turner) นำกลับมาร้องอีกครั้ง ด้วยลีลาแข็งช้ำอันเต็มไปด้วยพลังของเธอ เป็นเพลงที่รวมอยู่ในอัลบั้มชุด Private Dancer ที่สามารถปลุกความรู้สึกของอดีตออกมาได้อย่างสวยงาม

2.2 ชีวิตประวัติบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลงาน

พีเคอร์ ฟอนดา

นี่คือชีวิตประวัติของบุคคลที่ข้าพเจ้าคิดว่าเขามีชีวิตที่สับสนแต่ก็สามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้

พีเคอร์ ฟอนดา เป็นลูกชายของดารารายานตร์ชื่อ เฮนรี ฟอนดา ที่เกิดกับภรรยาคนที่สองในวัยเด็ก เขาเป็นคนหัวรั้น และเกร เหมือนกับลูกของมหาเศรษฐีทั่วไป และมีอารมณ์เป็นขบถกับกฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต

ในช่วงวัยรุ่นของ พีเคอร์ ฟอนดา ได้มีการย้ายโรงเรียนอยู่ตลอดเวลาตั้งแต่ทางฝั่งตะวันออกของสหรัฐฯ จนถึงยุโรป ซึ่งได้รับเพียงประสบการณ์เท่านั้น และได้พบกับความวุ่นวายของชีวิต ยกตัวอย่างเช่น เมื่ออายุได้สิบปีแม่ของเขาฆ่าตัวตายด้วยการเชือดคอ สองสามเดือนต่อมาเขาพยายามฆ่าตัวตายบ้าง ด้วยการยิงปืนรอกเข้าไปในท้อง เมื่ออายุได้สิบสี่ปีดื่มสุราจัด และดื่มอย่างทีคนที่ต้องการมันอย่างแท้จริง อายุสิบหกปีมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับครู และ โกรธกับพ่ออย่างรุนแรง พออายุยี่สิบเอ็ดปีเล่นละครให้กับมหาวิทยาลัย และหลังจากนั้นบุคคลในวงการบันเทิงเริ่มให้ความสนใจให้ไปเล่นละครในบรอดเวย์ หลังจากนั้นหกวันในฐานะนักแสดงอาชีพบนเวทีเขาแต่งงานแล้วเดินทางสู่ตะวันตกมายังฮอลลีวูด ได้เล่นหนังหลายเรื่อง แต่เขาไม่เคยภูมิใจเลย และไม่ได้รับการยกย่องว่าเป็นดารา พออายุยี่สิบห้าปีหลังจากขบวนการบุปผาชนก่อตั้งขึ้นในซานฟรานซิสโก แล้วความสับสนวุ่นวายในชีวิตก็ได้เกิดขึ้นอีกอย่างเจ็บปวด

พีเคอร์ ฟอนดาใช้ยาเสพติดบางชนิด เช่น กัญชา LSD เป็นต้น

ความสับสนวุ่นวายในวัยเบญจเพสของเขา ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงคนแรกที่เขาหลงรัก (ที่เกิดจากภรรยาคนแรกของพ่อ กับสามีใหม่) ฆ่าตัวตายด้วยยานอนหลับ เขาเสียใจมาก เพราะเขารักผู้หญิงคนนี้นัก และผู้หญิงคนนี้มีหลายอย่างคล้ายกับน้องสาวของเขา (เจน ฟอนดา) และเพื่อนที่ดีที่สุดของเขาฆ่าตัวตายด้วยการยิงปืนเข้าขมับ และดูเหมือนว่าใครก็ตามที่มีความผูกพันกับเขาต่าง

พากันฆ่าตัวตาย ความทุกข์ของเขาในช่วงนั้นมีมากมายจนยากที่จะบอกกล่าวกับใคร ในขณะนั้น เขาบอกตัวเองได้เพียงว่าเขาหมดความเห็นใจคนทุกคนในโลก รวมทั้งตัวเอง

แต่เขายังมีชีวิตอยู่ทรหดหลังจากการใช้ยาเสพติด เขาปฏิเสธรูปแบบชีวิตในแบบที่คนอเมริกันส่วนใหญ่ต้องการ ยกตัวอย่างเช่น ไร่ผมยาวประจำ นุ่งกางเกงยีนสกปรก และไม่สนใจกับคำพูดของคนอื่น

แล้วหลังจากนั้นเขาเล่นหนังอีกหลายเรื่อง แต่ได้รับความผิดหวังเนื่องจากบุคลิกของเขาไม่เหมาะกับหนังเรื่องนั้น พออายุยี่สิบเก้าปีเขาพยายามรวบรวมเงินได้สามแสนเจ็ดหมื่นห้าพันดอลลาร์ นับว่าเป็นจำนวนน้อยมากสำหรับใช้เป็นทุนสร้างภาพยนตร์ แต่เขาก็ทำออกมาสำเร็จจนได้ คือ เรื่อง Easy Rider นับว่าเป็นความสำเร็จมากมายอย่างไม่น่าเชื่อสำหรับชายหนุ่มอายุสามสิบปี ในปัจจุบันพีเตอร์ ฟอนดา กลายเป็นผู้จุดประกายความต้องการในการสร้างสรรค์งานให้แก่คนยุคหลังอีกมากมาย

อีริก ซาตี (Erik Satie) (1866-1925)

อีริก ซาตี เป็นนักประพันธ์ดนตรีชาวฝรั่งเศสที่ทั้งผลงานและตำนานชีวิตมีความเป็นปัจเจกที่สุดคนหนึ่ง

งานดนตรีที่ดูเหมือนจะง่ายจนเหมือนถูกคิดขึ้นโดยเด็กหรือผู้ที่ไม่มีความรู้ด้านดนตรีมากมายนักของเขา กลายเป็นแรงบันดาลใจและมีอิทธิพลต่อแวดวงดนตรียุคสมัยใหม่ตอนต้น (ปลายศตวรรษที่ 19 ถึงต้นศตวรรษที่ 20) อย่างมาก ทั้งยังกระจายอิทธิพลไปสู่วงการศิลปะในกลุ่ม Avant garde ขณะนั้นอีกด้วย ศิลปินถือชื่อระดับโลกอย่างปิกัสโซ (Pablo Picasso) หรือนักประพันธ์ดนตรีคลาสสิกสมัยใหม่อย่างสตราวินสกี (Igor Stravinsky) ล้วนกล่าวถึงซาตีอย่างชื่นชมศรัทธาและเอ็นดูบุคลิกพิลึกพิลั่นของเขา

ที่พักของซาตีเป็นห้องเล็กๆ รกๆ ในย่านยากจน ชานเมืองปารีสเขาพอใจที่จะอยู่อย่างซ้ำหามาโดยไม่เคยคิดโยกย้ายเปลี่ยนแปลงซึ่งคัดแย้งกับนิสัยชอบแต่งกายเต็มยศ (สูท หูกระด้าย หมวก และร่ม) อย่างเรียบร้อยสะอาดสะอ้านออกจากบ้านเพื่อไปสังสรรค์ท่ามกลางแสงสีกับเพื่อนฝูงในปารีสทุกวันทุกคืน ที่ทำของซาตีคล้ายอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทว่าบุคลิกของเขากลับขี้เล่นและอ่อนไหวง่ายเหมือนเด็ก ถือได้ว่าซาตีเป็นต้นแบบของความเป็น “โบฮีเมียน” ที่แท้

ซาตีเกลียดการพูดถึงงานตัวเองหรือเล่นดนตรีที่เขาประพันธ์ในที่สาธารณะ เขาไม่มีความทะเยอทะยานเกี่ยวกับงาน แต่ในขณะเดียวกัน ก็เป็นผู้วิพากวิจารณ์วงการดนตรีร่วมสมัยในยุคของเขาอย่างเจ็บแสบคมคายที่สุดคนหนึ่ง ซาตีเห็นว่าดนตรีได้กลายเป็นเครื่องของสิ่งอื่น เช่น กลาย

เป็นเพียงองค์ประกอบของการเดินรำ รวมถึงวัฒนธรรมการฟังกี่ซ้าซากจนกลายเป็นกิจกรรมของ คนหัวสูงและชาควิญญาณ

ผลงานของชาติเป็นอิทธิพลที่สืบสานมาจนกลายเป็นดนตรีแนว minimal และดนตรีทดลอง ในปัจจุบัน งานที่สร้างชื่อให้เขาและยังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ได้แก่งานอย่าง Gymnopedies , Gnessiennes , Je te Veux และ Parade

ชาติยังเป็นที่กล่าวขวัญถึงในแง่การเดินทาง ระยะห่างจากที่พักถึงปารีสที่เขาต้องเดินไปกลับเกือบ ทุกวันคือประมาณ 20 กิโลเมตร บางคนตั้งข้อสังเกตว่าจังหวะและรายละเอียดในงานของชาติน่า จะได้แรงบันดาลใจจากการเดินของเขา

เคยมีคนทักทายชาติด้วยความแปลกใจเมื่อว่าเขาอาศัยอยู่ในห้องเล็กๆ ชานเมืองปารีสอีก หรือชาติตอบด้วยอารมณ์ขัน “ก็อย่างนั้นแหละเพื่อนเอ๊ย เพราะผมหาที่อยู่ในปารีสไม่ได้เลย คุณเข้าใจมั๊ยว่า ผมต้องการที่ใหญ่ๆ มีห้องอย่างน้อยสามสี่ห้องอะไรทำนองนั้น เพราะผม มีไอเดียเยอะมาก !”

จอห์น เลนนอน (John Lennon) (1940–1980)

จอห์น เลนนอน เป็นสมาชิกสำคัญของวง The Beatles วงดนตรีที่ปฏิวัติค่านิยมการฟังเพลง ทำให้ดนตรีแนวร็อกแอนด์โรลเป็นที่นิยมไปทั่วโลก และผลิตงานอมตะออกมามากมาย ทั้งยังได้รับ คำชื่นชมจากนักวิจารณ์เกือบเป็นเอกฉันท์ว่า เดอะ บีเทิลส์ เป็นวงดนตรีที่สามารถผสมผสาน ศิลปะกับพาณิชย์ได้อย่างกลมกลืนและน่าทึ่งที่สุด พวกเขารักการทดลอง และถึงแม้จะประสบ ความสำเร็จอย่างสูง แต่ก็ไม่ยอมขยับยั้งความคิดสร้างสรรค์เพียงเพื่อค้าขาย หากกลับพยายามให้ ศักยภาพของวงในการแนะนำความแปลกใหม่ให้ผู้ฟังเสมอ

เลนนอนเคยแต่งงานและมีบุตรชายหนึ่งคนระหว่างยังเป็นสมาชิกเดอะ บีเทิลส์ แต่เมื่อได้พบ กับโยโกะ โอนะ ศิลปิน Avant Garde เชื้อสายญี่ปุ่น เขาก็ลุ่มหลงเธออย่างมาก ทำให้ต้องหย่า ร้างกับภรรยาเก่าเพื่อแต่งงานกับโยโกะ และหลังจากนั้นไม่นาน สมาชิกวงเดอะ บีเทิลส์ ก็เกิด ความบาดหมางส่วนตัว จนเลิกกรากันไปในที่สุด

เลนนอนผลิตงานดนตรีออกมาอย่างต่อเนื่องในฐานะศิลปินเดี่ยว และหลายครั้งเขาก็สร้าง สรรค์ร่วมกับโยโกะ ทั้งสองมีบุตรชายหนึ่งคน ชื่อ ฌอน เลนนอน (ทั้งฌอน และ จูเลียน ลูกคน แรกกับภรรยาเก่าของเขา ต่างก็เคยมีผลงานดนตรีเป็นอัลบั้มของตัวเอง)

ครอบครัวเลนนอนพยายามอพยพไปอยู่อเมริกาอย่างถาวร แต่ในช่วงแรกกลับถูกรัฐบาล อเมริกันขัดขวางหนักหน่วง เชื่อว่าสาเหตุมาจากประธานาธิบดีริชาร์ด นิกสันหวาดระแวงอิทธิพล สันตินิยมที่จอห์น เลนนอนมีต่อวัยรุ่น และเกรงว่าจะสร้างปัญหาให้ประเทศชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากต่อสู้ยาวนานในที่สุดศาลก็ยินยอมให้ จอห์น เลนนอน เป็นผู้อาศัยต่างค้ำอย่างถูกกฎหมายเมื่อปี 1979 และสามารถยื่นใบสมัครเปลี่ยนสัญชาติเป็นอเมริกันได้ในปี 1981

ทว่าวันที่ 8 ธันวาคม 1980 จอห์น เลนนอน ถูกแฟนเพลงจิตไม่ปกติยิงถึงแก่ความตาย หน้าตึก Dakota ที่พักอาศัยของเขาและครอบครัว

จอห์น เคจ (John Cage) (1912–1992)

จอห์น เคจ เป็นนักประพันธ์ดนตรีที่มีอิทธิพลทางความคิดไม่เฉพาะต่อผู้เกี่ยวข้องกับดนตรีเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่ผู้ทำงานศิลปะหลากหลายประเภท เขาเคยเป็นศิษย์ของชโกเอนเบิร์ก (Arnold Schoenberg) นักประพันธ์ดนตรีผู้มีชื่อเสียงในยุคเปลี่ยนแปลงของแวดวงดนตรีคลาสสิก แต่ชื่อเสียงของเคจแตกต่างออกไปจากชโกเอนเบิร์กอย่างยิ่ง เพราะเขานำการทดลองที่เป็นรูปธรรมเข้าไปใช้กับการแสดงดนตรี เช่น การนำตัวเนื้อติดกับสกรูว์ และวัตถุอื่นๆ ผูกกับสายเปียโนเพื่อให้ได้เสียงแปร่งแปลกไปจากเดิม แล้วเรียกมันว่า “prepared piano” หรือเปียโนที่ได้รับการปรับแต่งแทรกแซงทางเสียงก่อนเล่น

การประพันธ์และการเล่นดนตรีของ จอห์น เคจ จึงเรียกได้ว่าค่อนข้างไปทาง “การแสดง” ที่เป็นศิลปะ หรือ performance art มากกว่าจะเป็นการแสดงดนตรีตามปกติ ทำให้ศิลปินหัวแตกคอกของยุคห้าศูนย์และหกศูนย์ยกย่องให้เขาเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะกลุ่ม Fluxus ที่จะเรียกว่าใช้ จอห์น เคจ เป็นแม่พิมพ์ทางปรัชญาของพวกเขาก็คงไม่ผิดนัก

สำหรับตัว จอห์น เคจ แรงบันดาลใจที่ทำให้เขาทดลองกับดนตรีได้ร้อยพันวิธีโดยไม่ยำเกรงขนบ คือ ความสนใจศึกษาปรัชญาตะวันออก โดยเฉพาะลัทธิเต๋าที่เขาศึกษาโดยเจาะลึกของอาจารย์เซนชื่อดัง คี. ที. ซูซูกิ ที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบียเป็นประจำ และผูกพันกับคำสอนของลัทธิเหล่านั้นถึงวันตาย

อิทธิพลปรัชญาตะวันออกทำให้เคจสนใจใน “ความเงียบ” และ ผลงานที่ทำให้ชื่อของเขาอื้อฉาวขึ้นมาเป็นครั้งแรก คือ บทประพันธ์ดนตรีชื่อ 4'33" หรือ “สี่นาที สามสิบสามวินาที” ซึ่งเป็นการแสดงที่มีนักดนตรีออกมานั่งหน้าเปียโน เปิดเป็นคีย์ แล้วอยู่นิ่งๆอย่างนั้นเป็นเวลาสี่นาที สามสิบสามวินาที โดยไม่ทำอะไรเลย การแสดงครั้งนั้นมีทั้งคนก่อนขอคว่าเคจเป็นนักต้มตุ๋น มีทั้งคนสรรเสริญให้เขาเป็นผู้เปิดศักราชใหม่ให้ดนตรี

นอกจากความเงียบ เคจยังสนใจ Chance operation หรือ “การปฏิบัติโดยไม่ตั้งใจ” คือ ปล่อยให้ธรรมชาติเป็นผู้จัดการงานสร้างสรรค์ (เช่น เขียนดนตรีโดยการหยิบตัวโน้ตออกมาจากหมวกแล้วเรียงต่อกัน) เพราะเขาเชื่อว่ามันเป็นวิธีทำให้ตัวเองหลุดพ้นจากอคติหรือรสนิยมที่ถูกปลูกฝังโดยขนบและไม่มีแก่นสารสำคัญแท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยบุคลิก ความคิด และการแสดงออกที่แตกต่างจากคนส่วนใหญ่ ทำให้เขาถูกมองเป็นตัว
ตกในหมู่นักดนตรีหรือนักทฤษฎีที่จริงจังและขี้อึดมั่นในระบบ อย่างไรก็ตาม ประโยชน์อย่าง
กว้างๆที่ จอห์น เจจ ให้ไว้ คือการเปิดทางความคิดและการทำความเข้าใจกับตัวตน เขาบอกว่าทุก
สิ่งทุกอย่างคือดนตรี แม้แต่เสียงก่อสร้างข้างถนน หากผู้ได้ยินจะฟังมันเป็นดนตรี

นอกจากนั้น เจจยังเป็นนักเก็บเห็ดผู้ช่ำชอง ถึงขั้นเขียนตำราเกี่ยวกับเห็ดออกมาได้ และยังเป็น
ผู้กินอาหารตามวิธีเมโครไบโอติกส์อย่างเคร่งครัด

นับจากวันที่เจจจากไป ทุกวันครบรอบวันเกิด สาวกของเจจยังนัดพบปะกัน ณ ที่ใดที่หนึ่ง
กลางเกาะแมนฮัตตัน เพื่อรำลึกถึงอาจารย์ โดยผลัดกันอ่านคำคมและอารมณ์ขันจากงานเขียนหลาย
เล่มของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

เทคนิคการสร้างสรรค์และตัวอย่างงานภาพถ่ายที่มีอิทธิพล

3.1 การเขียนภาพด้วยแสงไฟ

การถ่ายภาพแบบให้เห็นแสงไฟแบบต่างๆ ต้องใช้ห้องที่มีคสนิทโดยมีฉากผ้าหรือกระดาษสีดำแสงไฟสีทำได้โดยใช้ไฟฉายธรรมดาขนาดเล็ก ห้อยกระดาษแก้วสีต่างๆตามต้องการ จัดตั้งไฟแฟลชให้ส่องตรงไปยังแบบ และอาจใช้แฟลชอีก 1 ดวงคิสนนุท (Snoot) เป็นกรวยบิบแสงไฟส่องตรงไปเฉพาะจุดที่แบบ เพื่อมิให้ตัวแบบกดินไปกับความมืด

เมื่อจัดฉากเรียบร้อยแล้วให้แบบยืนแสดงทำตามต้องการ ให้ผู้วาดเส้น แสง สีคลุมผ้าดำถือไฟฉายหุ้มกระดาษแก้วสีขึ้นด้านหลังของแบบ กล้องถ่ายภาพต้องตั้งบนขาตั้งกล้อง เปิดความเร็วชัตเตอร์ที่ B ส่วนช่องรับแสงตั้งไว้ที่ f11 เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็ให้กดชัตเตอร์ ผู้วาดเส้นจะเริ่มเปิดไฟฉายวาดแสงสีต่างๆตามต้องการ เช่น ใช้กระดาษแก้วสีแดง วาด 15 วินาที แล้วเปลี่ยนกระดาษแก้วสีฟ้า 10 วินาที กระดาษแก้วสีเหลืองอีก 5 วินาที หลังจากนั้นผู้วาดแบบจะออกมาจากฉาก เปิดไฟแฟลช 1 ครั้ง แล้วปิดชัตเตอร์ จะได้ภาพตามต้องการ

3.2 การถ่ายภาพเคลื่อนไหว (ACTION)

การถ่ายภาพเคลื่อนไหว หมายถึงการถ่ายภาพของวัตถุที่เคลื่อนไหว เช่น คนวิ่ง กระโดดโลดเต้น เล่นชิงช้ากระโดดสูง ว่ายน้ำ ปั่นจักรยาน รถกำลังแล่น หรือการแข่งขันกีฬาด้วยความเร็วประเภทต่างๆ การถ่ายภาพวัตถุที่เคลื่อนไหวดังกล่าวอาจทำได้ใน 3 ลักษณะ คือ

1. การจับภาพวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหวให้หยุดนิ่ง (Stop action) การถ่ายภาพในลักษณะนี้ ต้องตั้งความเร็วชัตเตอร์ให้สูง เช่น 1/250 , 1/500 หรือ 1/1000 วินาที ตามความเหมาะสมกับความเร็วของวัตถุที่กำลังเคลื่อนที่ เมื่อตั้งความเร็วชัตเตอร์สูงๆ จำเป็นต้องเปิดช่องรับแสงให้กว้างขึ้น เพื่อชดเชยให้แสงผ่านเข้าไปทำปฏิกิริยากับฟิล์มให้มากพอ

การถ่ายภาพวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหวให้หยุดนิ่งได้นั้นจะตั้งความเร็วชัตเตอร์เท่าใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

- 1.1) ความเร็วของวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหว
- 1.2) ทิศทางการเคลื่อนไหวของวัตถุ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3) ระยะทางจากกล้องถึงวัตถุ

1.4) ความยาวโฟกัสของเลนส์

2. การถ่ายภาพวัตถุที่เคลื่อนไหวดูแล้วให้รู้สึกเหมือนกำลังเคลื่อนไหว การถ่ายภาพในลักษณะนี้ ต้องตั้งความเร็วชัตเตอร์ให้ช้าๆ เช่น 1/30 วินาที , 1/15 วินาที , 1/8 วินาที เป็นต้น เมื่อตั้งความเร็วชัตเตอร์ช้า ก็ต้องเปิดช่องรับแสงให้เล็กลง ภาพที่ได้จะปรากฏว่าสิ่งที่กำลังเคลื่อนไหวจะดูพร่า ทำให้เห็นว่าวัตถุนั้นกำลังเคลื่อนที่ ส่วนวัตถุที่อยู่นิ่งจะคมชัด และการถ่ายภาพลักษณะนี้ควรจับถือกล้องให้นิ่งและมั่นคง หรือควรใช้ขาตั้งกล้องช่วย เพื่อไม่ให้กล้องสั่นไหว

3. การถ่ายภาพวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหวให้เห็นวัตถุชัด ส่วนฉากหลังพร่ามัวเป็นทางยาว การถ่ายในลักษณะนี้ จะต้องผันกล้อง (Panning) ตามวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหว พร้อมๆกับการกดไกชัตเตอร์ ความเร็วชัตเตอร์ควรตั้งให้ช้า เช่น 1/60 วินาที , 1/30 วินาที หรือช้ากว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเร็วของวัตถุที่เคลื่อนที่ด้วย การปรับระยะชัดให้ปรับไปตรงที่จุดที่วัตถุเคลื่อนที่ผ่าน

3.3 การถ่ายภาพซ้อน (DOUBLE EXPOSURE)

เทคนิคการถ่ายภาพซ้อน ได้แก่ การถ่ายภาพหลายครั้งบนฟิล์มเดียวกัน ในกรณีที่กล้องถ่ายภาพเป็นกล้องที่ถ่ายภาพซ้ำได้ โดยมีปุ่มอยู่ติดกับคันขึ้นฟิล์มเลื่อนชัตเตอร์เมื่อถ่ายภาพครั้งที่ 1 แล้ว ก็ให้ดึงปุ่มสำหรับถ่ายภาพซ้ำ แล้วเลื่อนคันขึ้นชัตเตอร์ โดยที่ฟิล์มจะไม่เลื่อน จากนั้นก็สามารถถ่ายภาพครั้งที่ 2 โดยบันทึกภาพในฟิล์มเดิม แต่ถ้าหากกล้องถ่ายภาพครั้งที่ 1 แล้ว ก็ให้ใช้นิ้วมือกดที่ปุ่ม Rewind ซึ่งอยู่ด้านหลังของกล้อง แล้วเลื่อนคันขึ้นชัตเตอร์ ฟิล์มจะไม่เลื่อน และสามารถถ่ายภาพครั้งที่ 2 บันทึกภาพในฟิล์มเดิมได้

การถ่ายภาพซ้อนอาจถ่ายภาพได้ในหลายลักษณะ เช่น

1. การถ่ายภาพฝาแฝด

1.1 ถ่ายภาพฝาแฝดในห้อง Studio โดยการตั้งกล้องถ่ายภาพบนขาตั้งกล้อง ใช้ผ้าดำเป็นฉากหลัง ให้ผู้เป็นแบบแสดงท่าทางอยู่ทางด้านซ้ายก่อนให้ไฟส่องตรงไปที่แบบถ่ายภาพครั้งที่ 1 จากนั้นให้แบบคนเดียวกันย้ายที่ไปอยู่ทางด้านขวา ถ่ายภาพซ้ำเป็นครั้งที่ 2 บนฟิล์มเดียวกัน

1.2 ถ่ายภาพฝาแฝดกลางแจ้ง โดยใช้วิธีการแบ่งเฟรมในการถ่ายภาพ จะใช้แผ่นกรองแสงชนิดที่มีสีดำครึ่งหนึ่ง และอีกครึ่งหนึ่งเป็นกระจกระดมหรือจะใช้กระดาษสีดำตัดเป็นรูปครึ่งวงกลมให้เส้นผ่านศูนย์กลางเท่ากับเลนส์ของกล้องถ่ายภาพ นำไปติดไว้ที่หน้าเลนส์

เวลาถ่ายภาพให้ตั้งกล้องถ่ายภาพบนขาตั้งกล้อง เมื่อใช้แผ่นกรองแสงหรือกระดาษบังเลนส์ด้านซ้าย ก็ให้ผู้เป็นแบบแสดงท่าอยู่ด้านขวา ถ่ายภาพเป็นครั้งที่ 1 จากนั้นก็ให้แผ่นกรองแสงหรือกระดาษดำบังเลนส์ด้านขวา ผู้แสดงแบบก็จะย้าย

2. การถ่ายภาพทิวทัศน์

การถ่ายภาพทิวทัศน์ที่เป็นลักษณะการถ่ายภาพซ้อน อาจทำได้เป็น 2 ลักษณะ

2.1 ถ่ายภาพทิวทัศน์มุมเดียวกันในเวลาต่างกัน โดยการตั้งกล้องถ่ายภาพบนขาตั้งกล้องถ่ายภาพทิวทัศน์ครั้งที่ 1 ขณะที่พระอาทิตย์กำลังจะตกดิน จากนั้นให้รอนกว่าพระอาทิตย์ตกดินไปแล้ว เมื่อมีแสงไฟฟ้าเปิดสว่าง ก็ให้บันทึกเป็นครั้งที่ 2 จำฟิล์มเดิมโดยเปิดความเร็วชัตเตอร์ที่ “B” ก็จะได้ภาพที่มีลักษณะสวยงามแบบหนึ่ง

2.2 ถ่ายภาพทิวทัศน์คนละมุมในเวลาต่างกัน ภาพลักษณะนี้จะเป็นภาพที่มีเนื้อหากลมกลืนกันขององค์ประกอบ 2 อย่าง เช่น การบันทึกภาพครั้งที่ 1 เป็นการถ่ายภาพพระอาทิตย์กำลังจะตกดิน จากนั้นก็ถ่ายภาพนกกำลังบินเป็นครั้งที่ 2 บนฟิล์มแผ่นเดียวกัน ก็จะได้ภาพถ่ายที่มีความหมายมากยิ่งขึ้น

3. การถ่ายตัวอักษรซ้อนภาพ

การถ่ายภาพซ้อนตัวอักษรกับภาพอื่นๆก็กระทำโดยวิธีเดียวกัน โดยจัดทำแบบตัวอักษรขึ้นก่อนใช้อักษรสีขาวบนพื้นสีดำ ถ่ายภาพตัวอักษรบนฟิล์มเป็นครั้งที่ 1 ก่อน จากนั้นก็บันทึกภาพเป็นครั้งที่ 2 บนฟิล์มเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นภาพวิวทิวทัศน์หรือภาพอื่นๆตามต้องการ

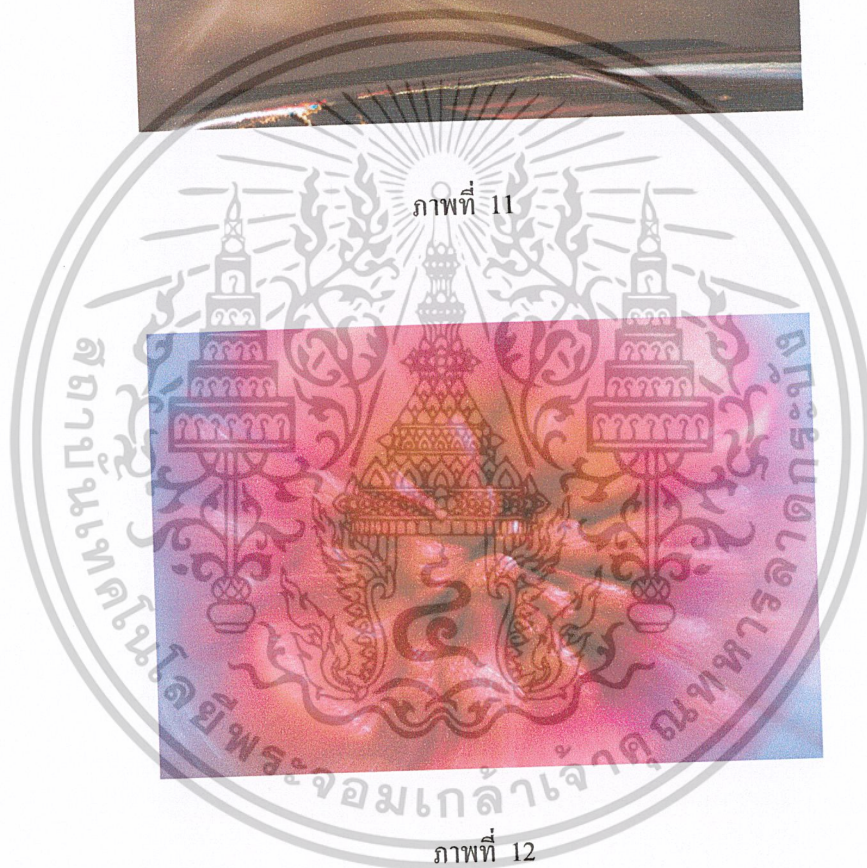
4. การถ่ายภาพซ้อนเงาค่า

การถ่ายภาพวิธีนี้เป็นการถ่ายภาพซ้อน 2 ครั้ง บนฟิล์มเดียวกันในห้อง Studio ครั้งแรกบันทึกภาพของตัวแบบด้านข้าง เฉพาะส่วนหน้าให้เต็มเฟรมโดยการถ่ายย้อนแสงให้เป็นภาพเงาค่า จากนั้นก็บันทึกภาพลงฟิล์มเดิมเป็นครั้งที่ 2 โดยวางภาพเฉพาะใบหน้าของแบบให้อยู่ตรงกลาง และมีขนาดเล็กกว่า โดยใช้แสงแฟลชหรือไฟถ่ายภาพชนิดอื่น อาจใช้กระดาษสีดำเจาะรูให้เป็นรูวงกลมบังหน้าเลนส์ของกล้องถ่ายภาพ เพื่อให้เห็นภาพเฉพาะใบหน้าของแบบ

เทคนิคการซ้อนภาพ นอกจากใช้วิธีการถ่ายภาพ 2 ครั้ง บนฟิล์มเดียวกันดังได้กล่าวมาแล้ว อาจใช้เทคนิคในห้องมืดโดยใช้ฟิล์ม Negative 2 แผ่นซ้อนกันแล้วอัดขยายภาพลงบนกระดาษอัดขยายภาพแผ่นเดียวกันก็ได้ ซึ่งการเลือกฟิล์ม Negative ทั้ง 2 ภาพ ก็ควรเลือกให้เรื่องราวกลมกลืนกัน มีความโปร่งใส และมีระดับความเข้มของสีใกล้เคียงกัน

ภาพที่ 11

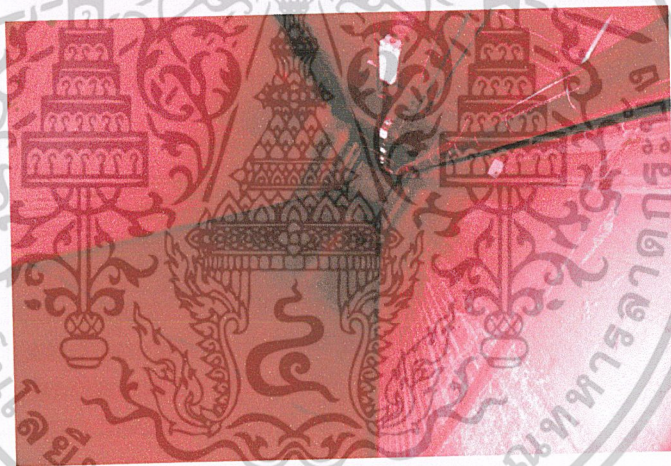

ภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13

ภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15

3.4 งานจากช่างภาพชื่อ ABIONT

เป็นช่างภาพชาวรัสเซีย เขาใช้กล้อง 35 มม. Zenit-12SD และใช้ร่วมกับ Macro-adapter วัตถุที่เขานิยมใช้มีขนาดเล็กมากประมาณ 5-50 มิลลิเมตร โดยเขาไม่ใช่คอมพิวเตอร์ใช้ในการตกแต่งเลย (ยกเว้นในกรณี Scan ภาพกับเปลี่ยนขนาดภาพ)

ของที่เข่าใช้ประจำ ได้แก่ ดอกไม้ , โซ่ , CD , กระชก , Electronic chips , ยา , Alcohol , กาว , ปากกาฟุ้ง , นาฬิกาฟุ้ง , เศษผ้า , กระดาษ , ฟรอย , สีส , ฟูฟุ้ง , สปริง , สบู่ , เศษฟิล์ม , ดอกชา , น้ำมันผัก , คลิปหนีบกระดาษ

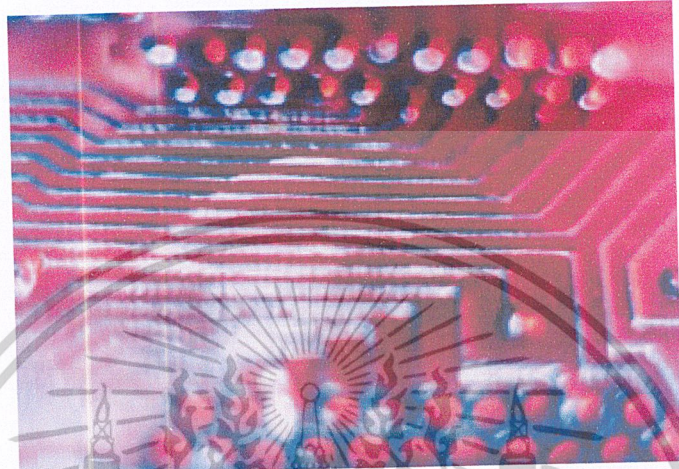
งานทุกงานของเขาสร้างขึ้นจากการฟังเพลงแนวต่างๆตั้งแต่เทคโน , Ambient , Psychedelic , Goa / Trance เขาอยากขอบคุณพวกนักดนตรีพวกนี้มาก เพราะพวกเขาให้อิเดี่ย และกระตุ้นอารมณ์ การสร้างสรรค์ให้กับเขา

ตัวอย่างวงดนตรีที่ให้แรงบันดาลใจ เช่น FSOL , Amorphous Androgynous , Autechre Gescom , Aphex Twin , Biosphere , Pete Namlook , Harold Budd , Robert Rich , Download Lilienthal , Coil , Speedy J , Juno Reactor , Eat Static , Meat Manifesto , Technical Itch , ITI Bukem , DJ Shadow , Lamp , Gus Gus , Massive Attack , Broadcast , Stereolab , Air , The Orb , The Persuader , Steve Stoll , The Advent , Energun 22 , i/dex Harmash , D'iskord , Elements of Sci-fi , Autism ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Broadcast , Stereolab , Air , The Orb , The Persuader , Steve Stoll , The Advent ,
Energun 22 , i/dex Harmash , D'iskord , Elements of Sci-fi , Autism ฯลฯ

ตัวอย่างภาพ

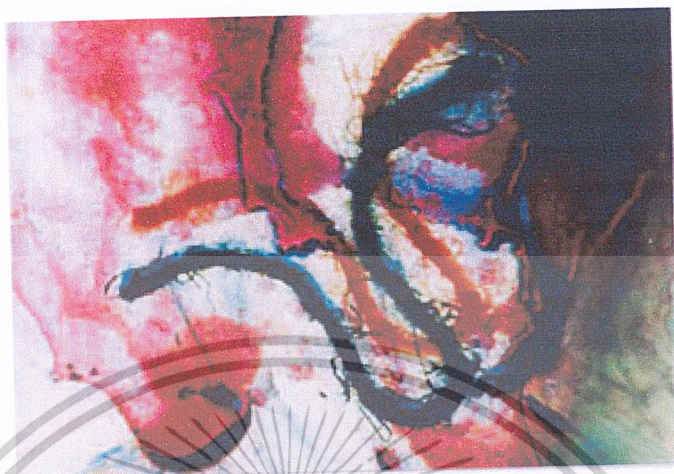

ภาพที่ 16

ภาพที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

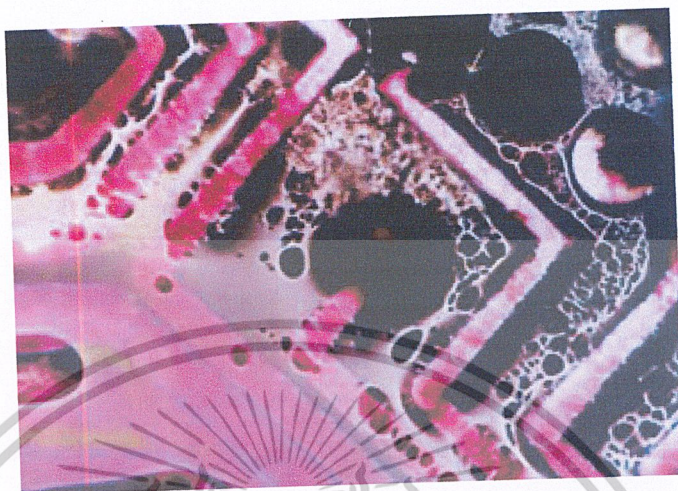

ภาพที่ 18

ภาพที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

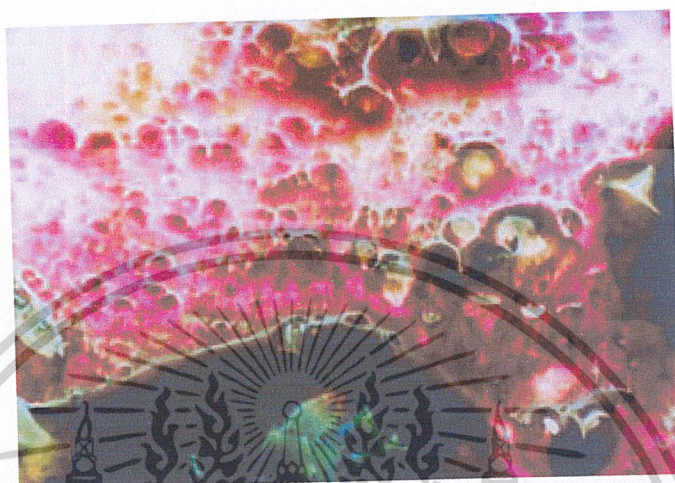

ภาพที่ 20

ภาพที่ 21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22

ภาพที่ 23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการดำเนินงาน และการทดลอง

4.1 แนวคิดของงานชุดนี้

เกิดจากความรู้สึกสับสนต่อสิ่งรอบๆกาย เช่น จากผู้คนในสังคม จากสภาพแวดล้อม และจากตัวข้าพเจ้าเอง โดยใช้ภาพถ่ายมาสื่อ

แบ่งออกเป็น 3 ชุด

1. ถนน จะใช้ภาพถ่ายทิวทัศน์ภายในสังคมเมืองที่ดูสับสนวุ่นวาย โดยใช้เทคนิคภาพซ้อน และนำมาจัดองค์ประกอบให้ดูสวยงาม เพื่อให้เห็นว่าถึงแม้เมืองจะดูสับสน แต่ก็มีความงามในตัวเอง
2. คน จะถ่ายในรูปแบบภาพถ่ายบุคคลที่ใช้ฟิวเจอร์บังหน้าเลนส์ และนำมาซ้อนกันให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งของผู้คนที่บางทีเราก็รู้สึกสับสนกับนิสัยบางอย่างของคนในสังคม
3. ภายในห้อง ซึ่งแทนความรู้สึกส่วนตัวของข้าพเจ้า เหมือนกับห้องของคนเราซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว ในบางเวลาห้องก็ดูรกรุงรังจนน่าเกลียด แต่บางทีห้องของเราก็ดูเหงาจนน่ากลัว ซึ่งจะใช้เทคนิคเพนท์เฟลชเพื่อให้ดูน่าสนใจ

4.2 อุปกรณ์ที่ใช้

- ฟิล์มสี 400 ประมาณ 6-7 ม้วน
- แฟลช
- ขาตั้งกล้อง
- กล้อง 35 มม.
- ฟิวเจอร์สีต่างๆ

4.3 ขั้นตอนการเตรียมงาน

ภาพรวมของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากการถ่ายที่ไม่ได้กำหนดตายตัวไว้ก่อน บางภาพเป็นสิ่งที่ถ่ายโดยบังเอิญ หรือบางภาพมีการกำหนดเทคนิคไว้ แต่ก็ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด เช่น การ

4.3 ขั้นตอนการเตรียมงาน

ภาพรวมของศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้เกิดจากการถ่ายที่ไม่ได้กำหนดตายตัวไว้ก่อน บางภาพเป็นสิ่งที่ถ่ายโดยบังเอิญ หรือบางภาพมีการกำหนดเทคนิคไว้ แต่ก็ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งหมด เช่น การถ่ายภาพซ้อน การเพนท์แฟลช การถ่ายด้วยความเร็วชัตเตอร์ต่ำ ฯลฯ แล้วนำภาพทั้งหมดที่ถ่ายได้นำมาคัดเลือกอีกที เพื่อที่จะได้ตามอารมณ์ภาพที่ต้องการ

4.4 ปัญหาที่พบ

บางสิ่งบางอย่างของภาพอาจจะควบคุมไม่ได้ทั้งหมด เช่น การใช้ภาพซ้อน การใช้ความเร็ว Shutter ต่ำ การเพนท์แฟลช การเพนท์ไฟ จึงต้องใช้การถ่ายพร้อมทำให้เปลืองฟิล์มเกินกว่าที่จำเป็น

4.5 วิธีแก้ปัญหา

ต้องมีการศึกษาเทคนิคที่ต้องการใช้ให้ชำนาญ เพื่อที่จะได้นำมาใช้อย่างจับพัตัน

4.6 ตัวอย่างงานทดลอง

ภาพตัวอย่างเหล่านี้เป็นงานที่ถ่ายขึ้นมาอย่างคร่าวๆซึ่งบางภาพสามารถนำไปใช้ในงานจริงได้ แต่บางภาพยังมีบางอย่างที่ยังไม่สมบูรณ์ เช่น ในเรื่องขององค์ประกอบยังขาดๆเกินๆหรือในเรื่องของแสงที่บางทีก็สว่างเกินไปมืดไปบ้าง

ภาพอนน

ภาพที่ 24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

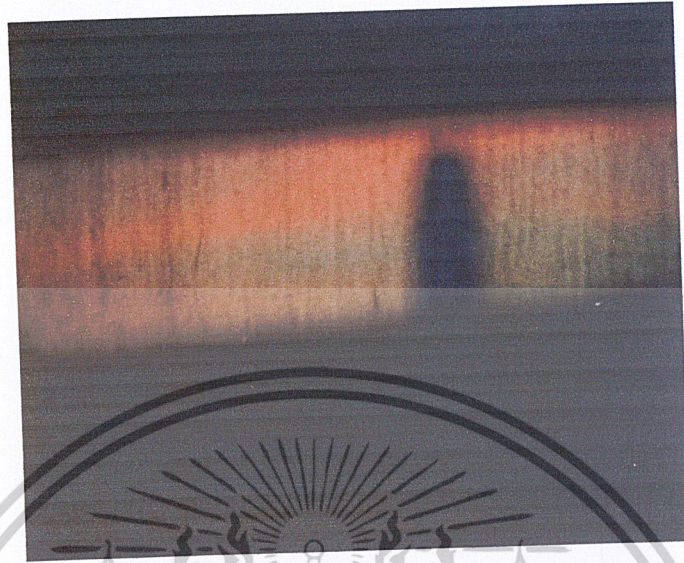

ภาพที่ 25

ภาพที่ 26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

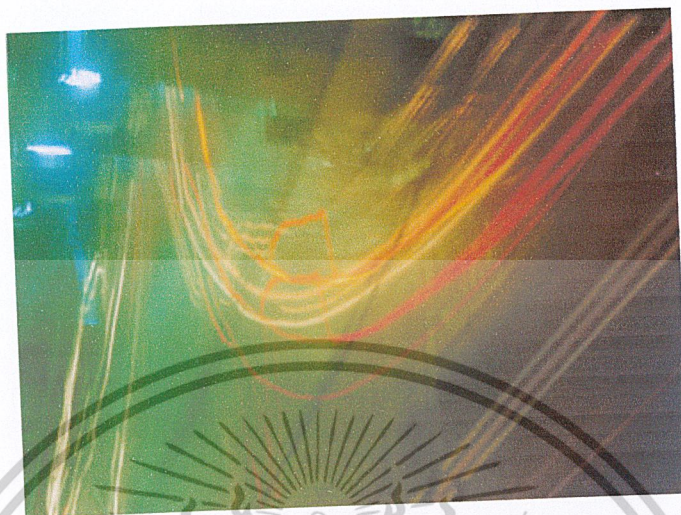

ภาพที่ 27

ภาพที่ 28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29

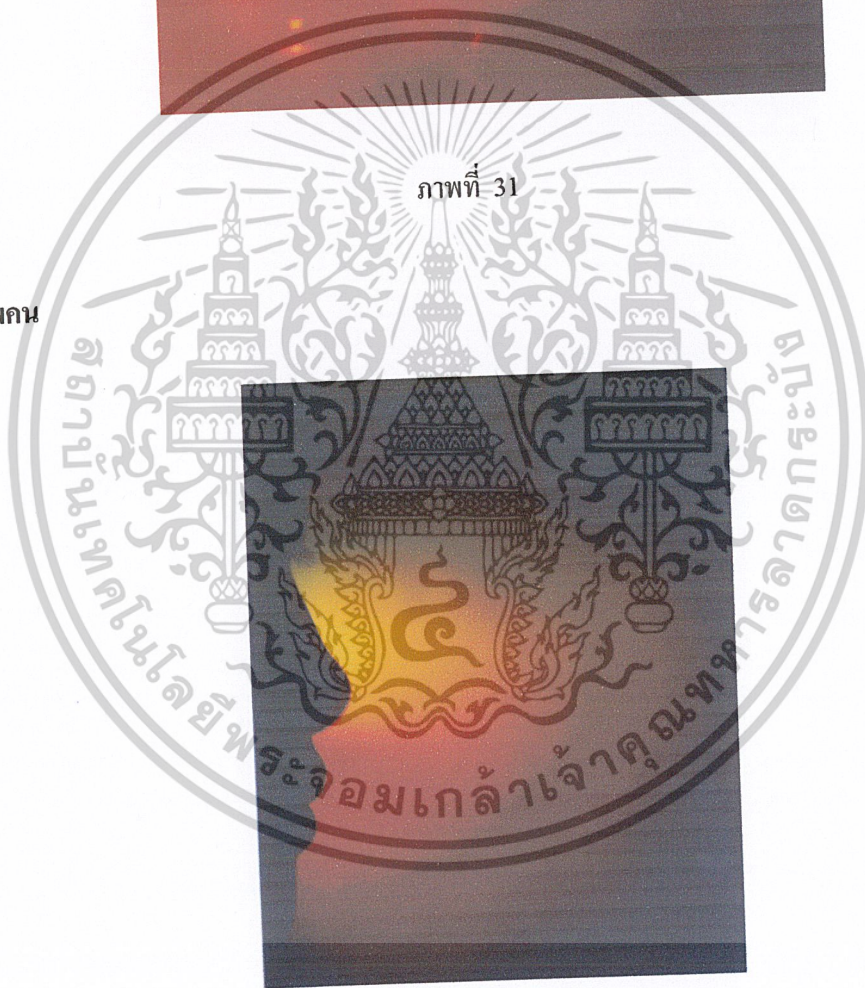
ภาพที่ 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

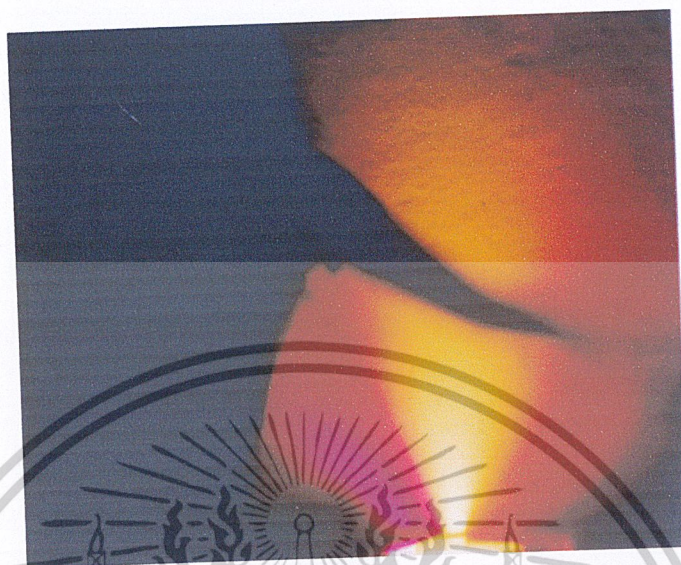
ภาพที่ 31

ภาพคน

ภาพที่ 32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

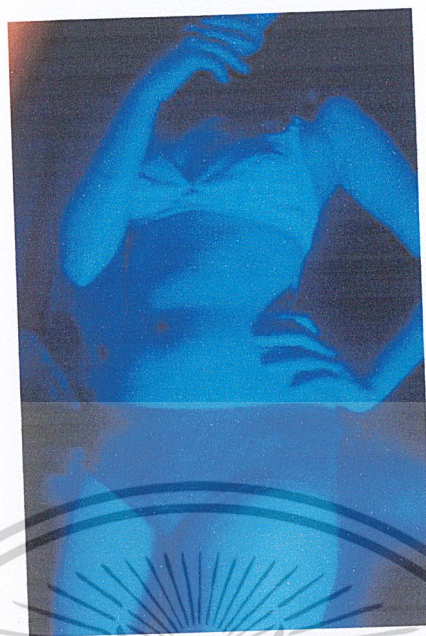

ภาพที่ 33

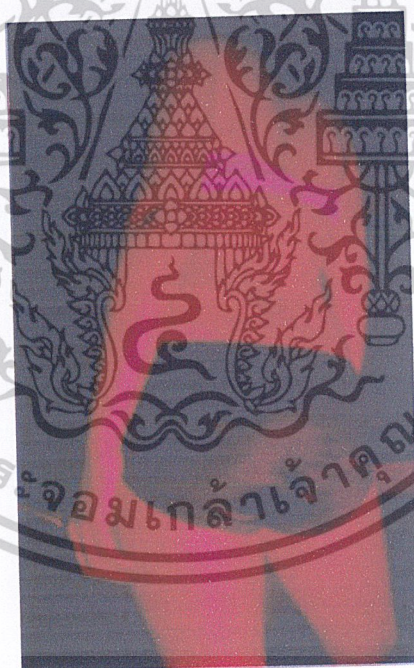

ภาพที่ 34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

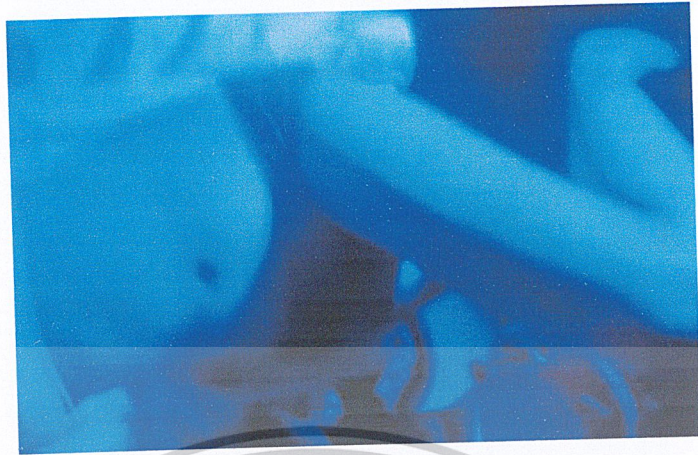

ภาพที่ 35

ภาพที่ 36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37

ภาพที่ 38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39

ภาพภายในห้อง

ภาพที่ 40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

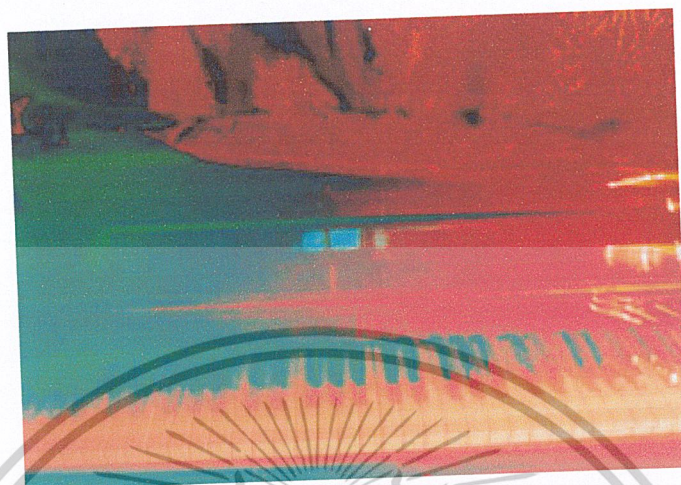

ภาพที่ 41

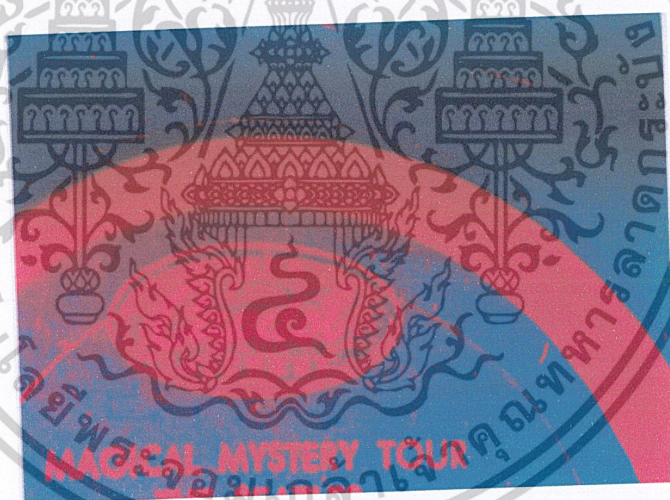

ภาพที่ 42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43

ภาพที่ 44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

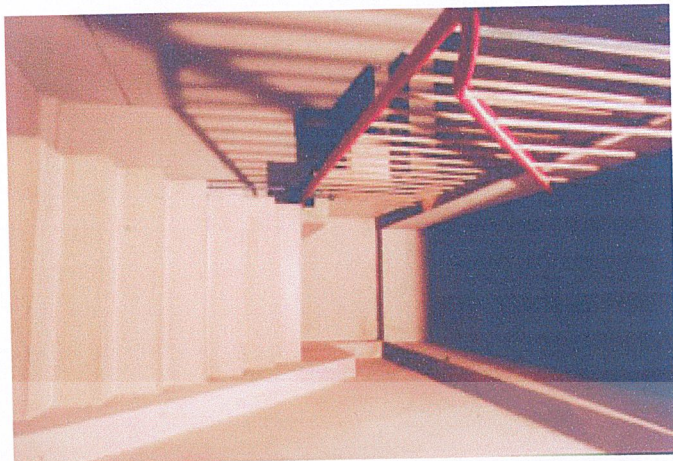

ภาพที่ 45

ภาพที่ 46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 47

ภาพที่ 48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49

ภาพที่ 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

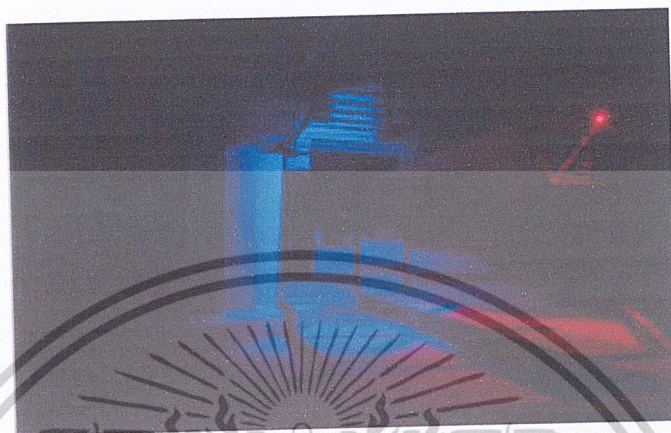

ภาพที่ 51

ภาพที่ 52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53

ภาพที่ 54

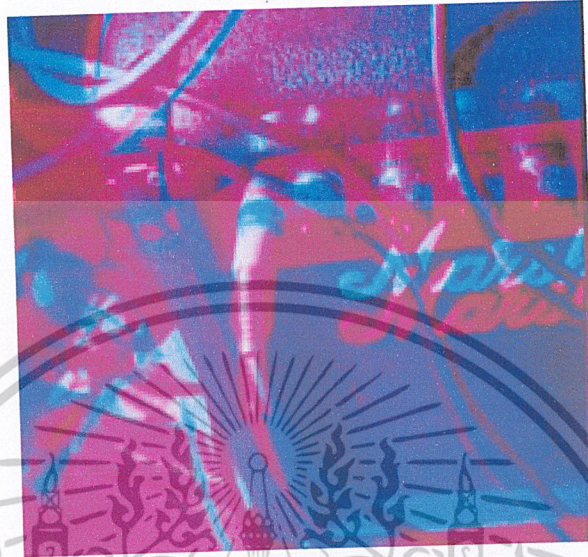
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55

ภาพที่ 56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

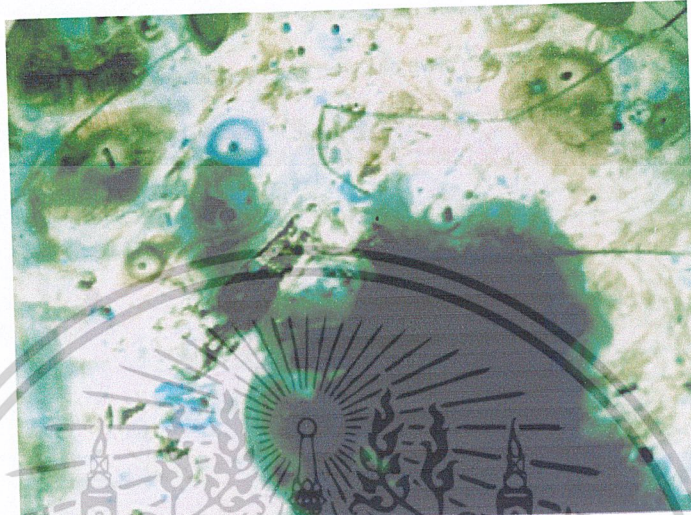

ภาพที่ 57

ภาพที่ 58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
ผลงานสำเร็จ

ชุดที่ 1 ถนน

ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

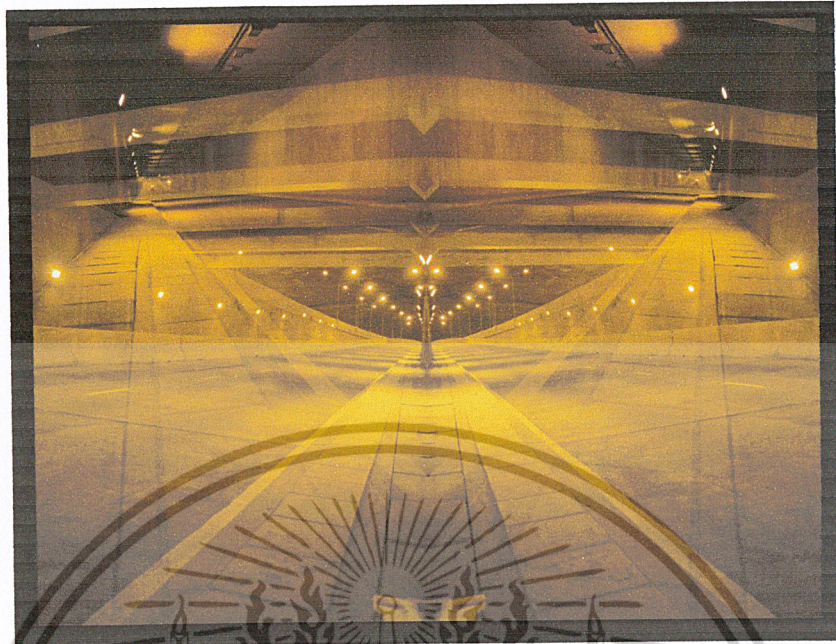

ภาพที่ 2

ภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4

ภาพถนน

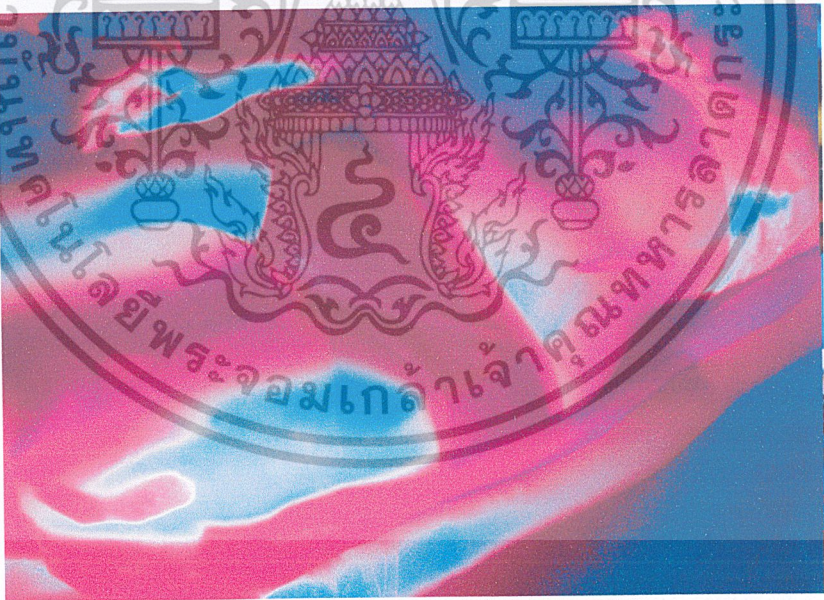
ต้องการสื่อถึงอีกแง่มุมหนึ่งของถนนในกรุงเทพฯ ที่ส่วนใหญ่จะเห็นแต่จราจรคับคั่งตลอดไปไหนมาไหนก็จะเจอแต่รถติด แต่บางเวลา บางสถานที่ ถนนในกรุงเทพฯ ก็มีความงามที่แปลกตาเหมือนกัน ก็เลยถ่ายโดยใช้เทคนิคภาพซ้อน ภาพเบลอและการขยับกล้อง เพื่อให้เห็นว่าถึงถนนจะดูวุ่นวาย แต่ในบางเวลามันก็มีความงามในตัวของมันเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 2 กน

ภาพที่ 1

ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพคน

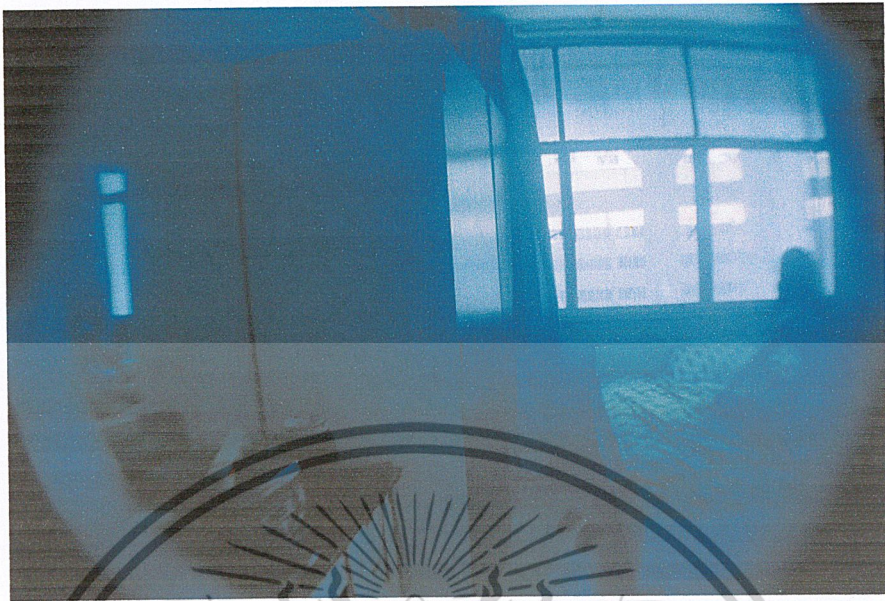
อยากสื่ออารมณ์ที่สับสนของคน อาจจะเป็นคนรู้จัก เพื่อน ญาติ บุคคลใกล้ชิดที่ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกมีนงกับการแสดงออกบางอย่างของมนุษย์ เลยอยากสื่อออกมาเป็นภาพโดยให้ Contrast จัดเพื่อให้แสดงถึงอารมณ์ของมนุษย์ที่บางครั้งก็ขัดกันอย่างรุนแรง บางครั้งข้าพเจ้าจึงเกิดคำถามว่าสาเหตุที่เขาเป็นเช่นนั้นเกิดจากอะไรเป็นต้นเหตุ

ชุดที่ 3 ภายในห้อง

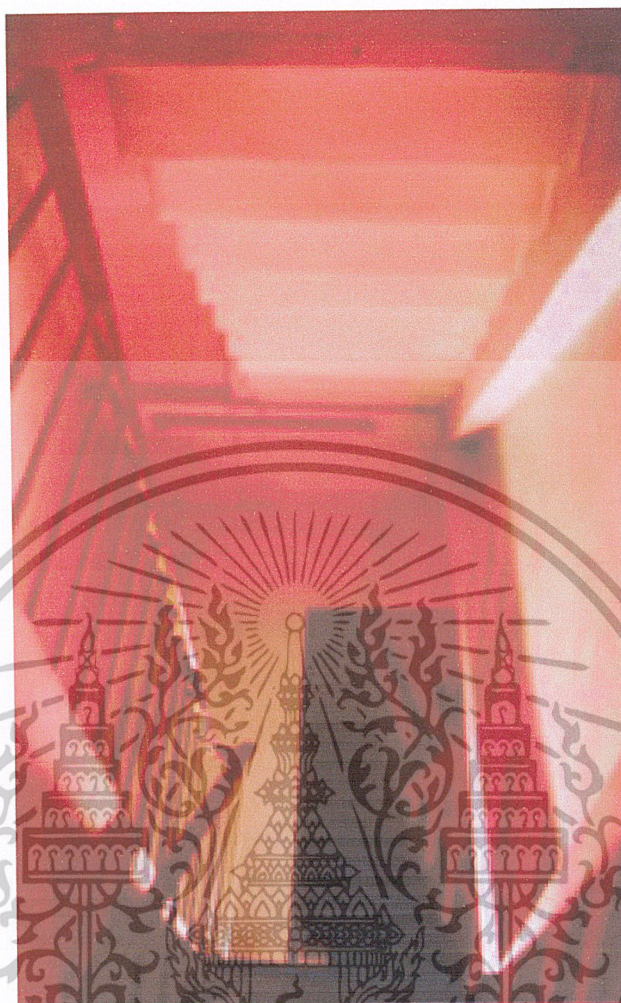
ภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3

ภาพภายในห้อง

ต้องการสื่อถึงตัวของข้าพเจ้าเอง โดยใช้ห้องเป็นตัวแทน

ห้องของแต่ละคนก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เหมือนกับนิสัยของคนเรา บางวันห้องเราอาจจะรกจนทนดูไม่ได้ หรือบางวันห้องของเราก็ดูเงียบเหงาจนน่ากลัว แต่ถ้าวันไหนมีใครมาเยี่ยมห้องเรา เราก็คลายเศร้าไปได้หนึ่งวัน โดยถ่ายเป็น 2 ภาพ ภาพแรกถ่ายเป็นอารมณ์สับสนรุนแรง โดยใช้เทคนิคเพนท์ที่แฟลชโดยใช้ฟิวเตอร์สีเดียวกับแดง แล้วไปตกแต่งในคอมพิวเตอร์ให้ contrast จัดส่วนภาพที่สอง เป็นภาพที่บังเอิญถ่ายได้ตอนเช้า เป็นภาพย้อนแสงธรรมดา แต่กลับให้อารมณ์ของความเศร้า ความเหงา หดหู่ ได้ครบถ้วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

ศิลปนิพนธ์ชุดนี้เกิดจากช่วงเวลาที่ย้ำเจ้ารู้สึกสับสนต่อสิ่งต่างๆ เป็นช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าคิดว่า ทุกๆ คนก็เคยผ่านช่วงเวลาเหล่านั้นมาแล้ว มันมีทั้งความสุขสนุกสนาน ความเศร้า ความเหงา เหมือนค้นหาบางอย่างในชีวิต เป็นช่วงเวลาที่เรื่องราวให้คิดมากมาย แต่ถ้าเรามองในอีกแง่มุมหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า มันเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุด จึงอยากถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่ายในชุด “ความสับสนทั้งดงาม” หลังจากได้ทำศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ว่า การทำงานเป็นขั้นตอน การศึกษาหาข้อมูลหรือเทคนิคต่างๆ นั้นเป็นเรื่องสำคัญแต่การเลือกหัวข้อที่จะทำนั้นเป็นเรื่องสำคัญยิ่งกว่า ถ้าเราเลือกในสิ่งที่รักที่จะทำจริงๆ นั้นจะเป็นเรื่องง่ายมากที่จะทำให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยที่ไม่ต้องไปสนใจว่าส่วนใหญ่เขาทำอะไรนั้นเป็นเรื่องของเขาไม่เกี่ยวกับเรา ส่วนในงานชุดนี้ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ายังรู้สึกไม่พอใจกับอะไรอีกหลายอย่าง เช่น เทคนิคต่างๆ ยกตัวอย่าง การซ้อนภาพ เนื่องจากขาดการศึกษาและทดลองอย่างต่อเนื่องทำให้ผลออกมาไม่เป็นที่น่าพอใจนัก และในเรื่องของเวลานั้นสำคัญมาก เพราะทุกอย่างถูกกำหนดไว้ในเวลาที่จำกัด เราจึงต้องมีการวางแผนที่ดี

สุดท้ายนี้ถ้าเกิดข้อผิดพลาดประการใดก็ขออภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

บรรณานุกรม

1. ปราบดา หยุ่น. กระทบบไหล่เขา. กรุงเทพฯ:ระหว่างบรรทัด, 2547
2. รงค์ วงษ์สวรรค์, 00.00 น.. กรุงเทพฯ:วันอังคาร, 2546
3. สมาน เฉดระการ. การถ่ายภาพเบื้องต้น. กรุงเทพฯ:DESKTOP, 2542
4. สิเหร่. บทเพลงของดอกไม้. กรุงเทพฯ:สุภาพใจ, 2544
5. สิเหร่. บทกวีในเสียงเพลง. กรุงเทพฯ:สุภาพใจ, 2544
6. สืบค้นได้จาก [<http://www.phototakers.com/photo-gallery/pic/376>]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ นายมานพ นครชัย เกิดเมื่อ 23 กันยายน 2525 อายุ 22 ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 9 ถนน พระราม 9 ซอย 56 หมู่บ้านเสรี สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250

สถานที่เกิด กรุงเทพฯ

จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจาก โรงเรียนสายน้ำทิพย์

จบการศึกษาระดับมัธยมต้นจาก โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร

จบการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก โรงเรียนสาธิต มศว. ประสานมิตร

เข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้